

Legality

"Bu bülten Şengün Grup yayımıdır."

2025 - 4. Çeyrek | E-Bülten

Şirketlerin Siber Güvenlik Açıkları ve
Yeni Nesil Dolandırıcılıklara Karşı
Hukuki Yükümlülükleri

Dijital Bankacılık ve
Kişisel Verilerin Güvenliği

Rekabet Kurumunun E-Ticaret Sektörünü
Yeniden Şekillendirmesi

Otonom Araçların Hukuki Sorumluluğu

Konuk Sektör:
Finans Sektörü

Özel Gün:
29 Ekim Cumhuriyet Bayramı

Dünyaya Haberler
Dünyadan Haberler

Şengün'den Haberler
Şengün Akademi'den
Şengün Enstitü'den

ŞENGÜN GRUP

Hukuk | Medya | Strateji
Law | Media | Strategy

www.sengungroup.com

ŞENGÜN & PARTNERS

Avukatlık Ortaklığı | Attorney Partnership

www.sengunpartners.com

ŞENGÜN ALSP

Alternatif Hukuk Servis Sağlayıcılığı
Alternative Legal Service Provider

www.sengunalsp.com

LEGALITY

İÇİNDEKİLER

Editörün Notu 04

Makaleler 06

Şirketlerin Siber Güvenlik Açıkları ve
Yeni Nesil Dolandırıcılıklara Karşı Hukuki Yükümlölükleri
- Kıdemli Av. Betöl Önal Payze

Dijital Bankacılık ve Kişisel Verilerin Güvenliğı
- Yönetmen Av. Öykü Gülsen

Rekabet Kurumunun E-Ticaret Sektörünü
Yeniden Şekillendirmesi
- Av. Dila Yıldırım

Otonom Araçların Hukuki Sorumluluğı
- Av. Ahmet Öğöl Aksoy

Konuk Sektör: Finans 34

Dönüşen Finans Sektörü
- Yönetmen Av. Yiğit Okuldaş

Özel Gün 42

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı
- Av. İrem Nur Çelik

Dünyaya Haberler 50

Dünyadan Haberler 60

Şengün'den Haberler 74

Şengün Akademi'den 86

Şengün Enstitü'den 90

Kaynakça 94

2025 - 4. Çeyrek Bülteni

Legality Editörün Notu

Değerli Okuyucularımız,

Şengün Grup olarak yerel ve küresel gelişmelere ışık tuttuğumuz bülten serimizin yeni sayısı ile karşınızdayız. Bu sayıyla birlikte, içerik üretimimizi daha stratejik ve odaklı bir yapıya taşıyarak çeyrek dönemlik yayın modeline geçiyoruz. Yeni yayın dönemimizde, her çeyreğin öne çıkan başlıklarını bütüncül ve analitik bir perspektifle derinlikli bir çerçevede ele alıyoruz.

Makalelere yer verdiğimiz sayfalarda; “Şirketlerin Siber Güvenlik Açıkları ve Yeni Nesil Dolandırıcılıklara Karşı Hukuki Yükümlülükleri”, “Dijital Bankacılık ve Kişisel Verilerin Güvenliği”, “Rekabet Kurumunun E-Ticaret Sektörünü Yeniden Şekillendirmesi” ve “Otonom Araçların Hukuki Sorumluluğu” başlıklarımızı ilginize sunuyoruz.

Ayın konuk sektöründe finans sektöründeki yapısal dönüşümün öne çıkan başlıklarını aktarıyoruz.

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı kapsamında hazırlanan içerikle, Cumhuriyet’i tarihsel süreci ve kültürel izdüşümleriyle birlikte ele alıyoruz.

“Dünyaya Haberler” bölümümüzde ise ulusal ve uluslararası ilişkilere yönelik yönetmelik, karar, tebliğ, kanun, düzenleme ve değişiklikleri en güncel haliyle derliyoruz.

“Dünyadan Haberler”de küresel hadiseleri şeffaflık ilkesiyle ilginize sunuyoruz. Ekibimizin içinde yer aldığı gelişmeleri, etkinlik ve duyuruları ise “Şengün’den Haberler” başlığı altında duyuruyoruz.

Şengün Akademi’den ve Şengün & Partners Rekabet Hukuku Enstitüsü’nden başlıklarıyla, bültenimizde akademi ve enstitü odaklı içeriklere yer vermeyi sürdürüyoruz.

Keyifli okumalar dileriz,

İstanbul, 2025 - 4. Çeyrek
Şengün Grup

Makaleler

Makale

Şirketlerin Siber Güvenlik Açıkları ve Yeni Nesil Dolandırıcılıklara Karşı Hukuki Yükümlülükleri

Şirketlerin faaliyeti ve iş yapış şekilleri, şirketlerin bünyesinde mevcut üretim, pazarlama, reklam, satış, taşıma, iletişim gibi tüm birimler teknoloji ve dijitalleşme ile yeniden yapılandırılmıştır. Bu husus şirketler için büyük ilerleme sağlasa da aynı zamanda yeni risklerin özellikle dijital risklerin oluşumunu da beraberinde getirmiştir.

Hem dünya genelinde hem de Türkiye’de son yıllarda meydana gelen siber saldırıların sayısı ve niteliğinde ciddi artışlar gerçekleşmiştir. Fidyeye yazılımları, ortalama girişimleri, iş e-postalarının ele geçirilmesiyle yapılan ödeme talimatı dolandırıcılıkları ve yapay zekâ destekli kimlik taklidi (deepfake) yöntemleri, şirketlerin finansal ve operasyonel güvenliğini doğrudan tehdit eder boyutlara ulaşmıştır. Bu siber saldırılar ise ekonomik kayıplara yol açtığı gibi kişisel verilerin ele geçirilmesi ticari itibar kaybı gibi sonuçlara da yol açmaktadır.

Bu gelişmeler ışığında ülkemizde de siber güvenliğe ilişkin kapsamlı düzenleme ihtiyacı ortaya çıkmış ve bu doğrultuda 19.03.2025 tarihinde Resmî Gazete’de yayımlanan **7545 sayılı Siber Güvenlik Kanunu** yürürlüğe girmiştir. Kanun ile mevcut ve muhtemel siber saldırıların tespit edilmesi, önlenmesi ve etkilerinin en aza indirilmesi; kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerin siber tehditlere karşı korunması amacıyla gerekli kurumsal yapıların ve yükümlülüklerin oluşturulması hedeflenmiştir.

A. Siber Güvenlik Açıkları ve Risk Türleri:

Yetersiz güvenlik politikaları, insan kaynaklı hatalar, hizmet sağlayıcılardan kaynaklı eksiklikler gibi nedenlerle siber güvenlik açıkları meydana gelebilmekte ve bu açıklar kötü niyetli kişiler tarafından kullanıldığında şirketlerin ekonomik kayba uğramasına ve şirketler için hukuki sorumlulukların doğmasına yol açabilmektedir.

Güncellenmeyen yazılımlar, güçlü parola kullanılmaması, kimlik doğrulama eksiklikleri, yetersiz ağ güvenliği, log kayıtlarının tutulmaması veya analiz edilmemesi, çalışanların hataları ve bilinçsiz işlemleri, dış kaynaklı hizmetlerin yeterince denetlenmemesi şirketlerin bilgi sistemlerinde en sık karşılaşılan risklerdir.

Bunun yanı sıra dijitalleşmenin ilerlemesi siber saldırı yöntemlerinin de çeşitlendirmiştir. Şirket çalışanlarına gönderilen sahte e-posta ve siteler aracılığı ile hesap bilgilerine erişilmesi, iş e-postalarının ele geçirilmesi ve bu yolla sahte ödeme talimatları oluşturulması, sistemlerin kilitlenmesi ve verilerin şifrelenerek karşılığında fidye talep edilmesi yeni nesil dolandırıcılık yöntemlerinin en ön planda olanlarıdır.

B. Şirketlerin Yeni Nesil Dolandırıcılıklara Karşı Hukuki Yükümlülükleri:

Teknolojik gelişmelerin hızlar ilerlemesi ve buna bağlı olarak siber saldırıların çeşitlenmesi karşısında şirketlerin yalnızca teknik tedbirler değil aynı zamanda hukuki tedbirler de alması zorunlu hale gelmiştir. Bu kapsamda, 7545 sayılı Siber Güvenlik Kanunu, 6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu ve ilgili ikincil düzenlemeler, şirketlere siber güvenliğe ilişkin çok yönlü yükümlülükler getirmektedir. Mevzuatın getirdiği yükümlülükler uyulmamasının ise hem idari hem de cezai sorumluluğu bulunmaktadır.

Şirketler öncelikle bilgi işlem ve sistemleri hakkında mevcuttaki ve ileride oluşabilecek muhtemel tehdit ve riskleri belirleyebilmek için düzenli risk analizi yaptırmalıdır. Bu risk analizlerinin sonuçları ile kurum içi ve dışarıdan gelebilecek tehditlere karşı güvenlik politikası oluşturmak zorundadır. Güvenlik politika ve prosedürlerinin yazılı olarak hazırlanması; erişim yönetimi, yetkilendirme, şifreleme, log kayıtlarının tutulması ve ağ güvenliğine ilişkin kuralların açıkça belirlenmesi KVKK ve Siber Güvenlik Kanunu kapsamında temel bir yükümlülüktür. Ayrıca bu politika ve prosedürlerin çalışanlara duyurulması ve uygulamanın sağlanması idari sorumluluk açısından önemlidir.

Şirketler aynı zamanda siber olaya yönelik müdahale ekibinin oluşturulması, sızma testlerini düzenli aralıklarla yapılması, tespit halinde derhal giderilmesi ve olaya ilişkin kayıtların belirli sürelerle tutulması için organizasyon oluşturması gerekmektedir. Kişisel verilerin işlendiği sistemlerde oluşan siber saldırıları sonucunda veri ihlali gelmesi halinde 72 saat içerisinde Kişisel Verileri Koruma Kurulu'na bildirim yapması gerekmektedir. Bildirim yapılmaması veya geç yapılması, ağır idari para cezalarıyla sonuçlanabilmektedir.

C. Sonuç

Teknolojinin hızla ilerlemesi, siber güvenlik tehditlerini de her geçen gün artırmaktadır. Bu nedenle şirketlerin tüm operasyonel süreçleri, dijital altyapıları saldırının hedefi haline gelmektedir. Bu nedenle şirketlerin siber güvenlik politikalarını yalnızca teknik bir konu olarak değil, kurumsal risk yönetimi ve hukukî uyumun temel bir unsuru olarak ele alması zorunludur.

7545 sayılı Siber Güvenlik Kanunu, KVKK ve ilgili ikincil düzenlemeler, şirketlere hem teknik hem de idari açıdan kapsamlı yükümlülükler yüklemektedir. Bu kapsamda şirketler, siber saldırı ve riskler kapsamında risk analizi yapmak, güvenlik politikalarını ve prosedürlerini oluşturmak, log kayıtlarını tutmak, ihlal durumunda bildirim yapmak, çalışan farkındalığını artırmaya yönelik işlemler yapmak ve riskin oluşması durumunda hareket planlarını hazırlamakla yükümlüdürler.

Kıdemli Av. Betül Önal Payze

Makale

Dijital Bankacılık ve Kişisel Verilerin Güvenliği

Bankacılık Sektöründe İşlenen Kişisel Veri Türleri

Banka ve finans sektörü, modern ekonomik yapının en hassas ve stratejik alanlarından biri olarak kişisel verilerin işlenmesi bakımından oldukça özel bir konuma sahiptir. Günlük milyonlarca işlem hacmi, kesintisiz müşteri etkileşimi ve veri akışı göz önüne alındığında, bu sektörün sadece finansal verileri değil; kimlik bilgileri, iletişim bilgileri, işlem geçmişi, risk profilleri, kredi bilgileri, lokasyon verileri gibi son derece geniş bir yelpazede kişisel veri topladığı ve işlediği görülmektedir. Bu durum, kişisel verilerin korunmasını yalnızca mevzuat uyumu açısından değil, aynı zamanda müşteri güveninin sağlanması, kurumsal itibarın

korunması ve siber güvenliğin sürdürülebilirliği açısından da stratejik bir öncelik haline getirmiştir. Günümüzde bankacılık hizmetleri geleneksel şube bankacılığından çok uzaklaşmış, dijital kanallar üzerinden sunulan hizmetler ön plana çıkmıştır. Bu dönüşüm beraberinde veri işleme süreçlerinin karmaşıklaşmasını ve çeşitlenmesini getirmiştir. Mobil bankacılık uygulamaları, internet bankacılığı platformları, ATM'ler, POS cihazları ve çağrı merkezleri gibi farklı temas noktaları aracılığıyla elde edilen veriler, bankaların operasyonel süreçlerinin merkezinde yer almaktadır. Her bir temas noktası, müşteri deneyimini iyileştirmek ve hizmet kalitesini artırmak amacıyla farklı türde veriler toplamakta ve bu veriler çeşitli amaçlarla işlenmektedir.

Bankalar tarafından işlenen kişisel veriler genellikle özel nitelikli veri veya yüksek hassasiyetli finansal veri kategorisinde değerlendirilir. TCKN, pasaport numarası, ehliyet bilgileri ve adres kayıt verileri gibi temel kimlik

bilgileri; hesap hareketleri, kredi skorları, gelir bilgileri, borç durumu ve varlık portföyü gibi finansal bilgiler; dijital bankacılık kullanım alışkanlıkları, işlem sıklığı, tercih edilen kanallar ve lokasyon verileri gibi davranışsal veriler; parmak izi, yüz tanıma, iris taraması ve ses kaydı gibi biyometrik veriler; ayrıca MASAK yükümlülükleri kapsamında edinilen risk ve istihbarat verileri işlenen verilerin önde gelenlerini oluşturmaktadır. Bu verilerin büyük bir çoğunluğu KVKK kapsamında özel nitelikli veri korumasına yakın bir hassasiyet taşır ve Avrupa Birliği'nin Genel Veri Koruma Tüzüğü'nde de yüksek riskli veri kategorisi olarak değerlendirilmektedir.

Bankacılık Sistemlerinde Veri İşlemenin Zorunluluğu ve Hukuki Dayanakları

Bankacılık faaliyetleri gereği kişisel verilerin işlenmesi çoğu zaman yasal mevzuat kaynaklı bir zorunluluk niteliğindedir ve bu durum sektörün işleyişinin temel bir parçasıdır. Suç Gelirlerinin Aklanmasının Önlenmesi Kanunu ve Bankacılık Kanunu gibi yasal düzenlemeler, bankaların müşterilerini tanımasını, kimlik doğrulaması yapmasını ve şüpheli işlemleri tespit etmesini zorunlu kılmaktadır. Müşteriyi Tanı (KYC - Know Your Customer) yükümlülükleri de bu kapsamda kritik bir öneme sahiptir. Bankalar, müşterileriyle ilişkiye geçmeden önce kapsamlı bir kimlik teyidi ve risk değerlendirmesi yapmak zorundadır. Bu süreç, yalnızca müşterinin kimliğini doğrulamakla kalmaz, aynı zamanda müşterinin finansal profilini, işlem geçmişini ve potansiyel risklerini de değerlendirir.

Finansal işlemlerin yürütülmesi de kişisel verilerin yoğun olarak işlendiği bir alan olarak karşımıza çıkmaktadır. Havale, EFT, ödeme işlemleri, kredi kartı işlemleri, yatırım işlemleri ve döviz alım-satımı gibi günlük operasyonların her biri farklı türde kişisel verilerin toplanmasını ve işlenmesini gerektirir. Kredi değerlendirmesi ve tahsis işlemlerinde müşterinin gelir durumu, harcama alışkanlıkları,

mevcut borç yükü, ödeme geçmişi ve teminat bilgileri gibi detaylı finansal veriler analiz edilir. Risk yönetimi ve güvenlik kontrolleri kapsamında ise işlem anomalileri, şüpheli hareketler ve potansiyel dolandırıcılık girişimleri tespit edilmeye çalışılır.

Dijital bankacılık hizmetlerinin yaygınlaşması ve mobil teknolojilerin gelişmesiyle birlikte kişisel verilerin işlenmesi bambaşka bir boyut kazanmıştır. Mobil bankacılık doğrulamaları, çok faktörlü kimlik doğrulama sistemleri, biyometrik güvenlik önlemleri ve gerçek zamanlı dolandırıcılık tespit algoritmaları günümüz bankacılığının vazgeçilmez unsurları haline gelmiştir. Müşteriler artık bankacılık işlemlerini herhangi bir yerden, herhangi bir zamanda gerçekleştirebilmekte ve bu kolaylık beraberinde güvenlik ihtiyacını da artırmaktadır. Bankalar, müşterilerinin hesap güvenliğini sağlamak için sürekli olarak işlem kalıplarını analiz etmekte, olağandışı davranışları tespit etmeye çalışmakta ve şüpheli durumları içine ek doğrulama adımlarını uygulamaktadır.

KVKK Yükümlülükleri ve Veri Güvenliği

Pazarlama ve müşteri ilişkileri yönetimi de bankaların kişisel veri işleme faaliyetlerinin önemli bir bölümünü oluşturmaktadır. Ürün tekliflerinin kişiselleştirilmesi, müşteri segmentasyonu, kampanya yönetimi ve çapraz satış stratejileri için müşteri davranışları detaylı bir şekilde analiz edilir. Ancak bu tür işlemler için KVKK gereği açık rıza alınması zorunludur ve müşterilerin pazarlama iletişimlerine onay vermeme veya daha sonra bu onayı geri çekme hakları bulunmaktadır. Bankalar, pazarlama faaliyetlerini yürütürken veri minimizasyonu ilkesine dikkat etmeli ve yalnızca gerekli olan verileri işlemelidir.

Bankacılık sektöründe veri işleme faaliyetleri hem ulusal hem de uluslararası düzenlemelere sıkı şekilde bağlıdır ve bu düzenlemelere uyum sağlanması kritik önem taşır. Hukuka ve dürüstlük kurallarına uygunluk ilkesi, veri işleme faaliyetlerinin açık, şeffaf ve ölçülü

olmasını gerektirir. Bankalar, veri işleme süreçlerini tasarlarırken ve uygularken yasal çerçeveye tam uyum sağlamalı, müşteri haklarını gözetmeli ve etik değerlere bağlı kalmalıdır. Veri minimizasyonu ilkesi ise işleme amacı dışında veri toplanmaması ve mevcut verilerin yalnızca belirli amaçlar doğrultusunda kullanılması gerektiğini vurgular. Bu ilke, finansal sektör için özellikle kritiktir çünkü sektörün doğası gereği çok fazla veri toplamaya eğilimli olması, gereksiz veri birikimine ve potansiyel risklerin artmasına yol açabilir.

Şeffaflık ve aydınlatma yükümlülüğü, modern veri koruma hukukunun temel taşlarından biridir. Bankalar, müşterilerine hangi kişisel verilerin işlendiği, bu verilerin hangi amaçlarla toplandığı ve kullanıldığı, verilerin kimlerle paylaşıldığı, ne kadar süre saklanacağı ve müşterilerin hangi haklara sahip olduğu konularında kapsamlı ve anlaşılır bilgilendirme yapmak zorundadır.

Veri güvenliği açısından bankalar, siber güvenlik önlemlerini en yüksek seviyede tutmakla yükümlüdür. Şifreleme teknolojileri, tokenizasyon, erişim kontrolü, veri maskeleyme ve düzenli penetrasyon testleri bankaların güvenlik altyapısının temelini oluşturur. Siber saldırıların sonuçları; veri sızıntısı, kimlik hırsızlığı, hesap ele geçirme, dolandırıcılık ve itibar kaybı gibi ciddi sonuçlar doğurabilir.

Veri Aktarımı ve Dijital Teknolojilerin Etkisi

Bankalar, KVKK kapsamında veri sorumlusu sıfatına sahiptir ve bu sıfat beraberinde önemli sorumluluklar getirir. Veriler, MASAK, BDDK, Vergi Daireleri gibi kamu kurumlarıyla veya KKB ve Findeks gibi kredi kayıt kuruluşlarıyla paylaşılabilir. Ayrıca destek hizmeti sağlayıcılar ve teknoloji şirketleriyle de veri aktarımı yapılabilir.

Bu paylaşımlar sırasında gizlilik sözleşmeleri, veri işleyen taahhütnameleri ve güvenli aktarım protokollerinin uygulanması zorunludur. Yurt dışına veri aktarımı söz konusu olduğunda KVKK'nın sıkı hükümleri devreye girer ve açık rıza veya Kurul onayı gerektirebilir.

Dijital dönüşümün hızlanmasıyla birlikte yapay zeka, makine öğrenimi ve açık bankacılık modelleri finans sektöründe veri işleme süreçlerini derinleştirmiştir. Kredi değerlendirmelerinde algoritmalar kullanılmakta; API tabanlı açık bankacılık sistemleriyle müşteri verileri üçüncü taraflarla müşterinin izni kapsamında paylaşılmaktadır.

Yönetmen Av. Öykü Gülsen

Makale

Rekabet Kurumunun E-Ticaret Sektörünü Yeniden Şekillendirmesi

E-ticaret sektörü, son on yılda Türkiye ekonomisinin en hızlı büyüyen ve dönüşen alanlarından biri haline gelmiştir. Pandeminin de etkisiyle ivme kazanan bu büyüme, beraberinde karmaşık rekabet sorunlarını da gündeme taşımıştır. Rekabet Kurumu ("Kurum"), bu dinamik ve sürekli evrim geçiren sektöre yönelik yaklaşımını köklü bir şekilde yeniden yapılandırarak dijital ekonominin gerektirdiği hassasiyetle hareket etmeye başlamıştır.

Platformların çok taraflı iş modelleri, büyük veri setlerinin stratejik önemi, algoritmaların karar verme mekanizmalarındaki belirleyici rolü ve satıcılar ile platformlar arasındaki güç dengesizliği, Kurumu yalnızca geleneksel rekabet ihlallerine odaklanmanın ötesine taşımıştır. Artık Kurum, sektörün yapısal sorunlarına da müdahale ederek e-ticaret ekosisteminin sağlıklı işlemesi için düzenleyici bir rol üstlenmektedir.

Fiyatlandırma Özgürlüğü ve Tedarikçi Müdahaleleri

E-ticaret dünyasında fiyat şeffaflığı hem büyük bir avantaj hem de önemli bir risk faktörü teşkil etmektedir. Tüketiciler birkaç tıklamayla farklı platformlardaki fiyatları karşılaştırabiliyorken tedarikçiler de aynı kolaylıkla bayilerinin fiyatlarını izleyebilmektedir. Bu durum, bazı tedarikçileri çevrim içi fiyatları kontrol etme girişimlerine yönlendirmektedir.

Kurumun bu konudaki yaklaşımı ise oldukça nettir: Tedarikçilerin, bayilerinin belirlediği yeniden satış fiyatlarına doğrudan veya dolaylı olarak ısrarlı bir şekilde müdahale etmesi ihlal kategorisinde değerlendirilmektedir. Kurum, özellikle şu davranışları yakından takip etmektedir:

Doğrudan Fiyat Talimatları ("YSFB"): Tedarikçilerin satıcılara belirli fiyat seviyelerini dayatması veya fiyat aralıkları belirlemesi, rekabet hukukuna aykırı bulunmaktadır. Marka imajını koruma, fiyat istikrarı sağlama veya pazar konumlandırması gibi gerekçeler, bu tür müdahaleleri hukuki açıdan haklı kılmamaktadır. Ayrıca Kurul, 25-23/577-373 sayılı ve 26.06.2025 tarihli kararında "Ülkemiz rekabet hukuku uygulamaları göz önüne alındığında YSFB'ye ilişkin birçok dosyada, YSFB'nin amaç yönünden rekabeti kısıtlayıcı nitelikte olduğu ortaya konulmuştur. Bir diğer ifade ile Kurulun yukarıda bahsi geçen kararları çerçevesinde, yeniden satış fiyatının sağlayıcı tarafından tespiti, piyasada etki doğurup doğurmamasına bakılmaksızın amaç yönünden rekabet ihlali olarak değerlendirilmektedir." ifadelerine yer vererek yeniden satış fiyatı belirlenmesinin piyasadaki etkisine bakılmaksızın amacı itibarıyla rekabeti ihlal ettiğini belirtmiştir. Dolayısıyla bu tür uygulamaların 4054 sayılı Kanun'un 5. maddesi kapsamında muafiyet almasının da mümkün olamayacağını belirtmek gerekmektedir.

Koşullu Tedarik İlişkileri: Ürün tedarikinin fiyat uyumuna bağlanması gibi uygulamalar rekabetin kısıtlanması anlamına gelmektedir.

İzleme ve İletişim Kanalları: Modern teknolojinin sunduğu imkanlar, tedarikçilere bayilerinin fiyatlarını anlık olarak takip etme olanağı vermektedir. Ancak bu izlemenin WhatsApp grupları, telefon görüşmeleri veya saha ziyaretleri aracılığıyla fiyat baskısına dönüşmesi, Kurumun dikkatle incelediği hususlardan biri haline gelmiştir.

Bu gelişmeler, tedarik zincirindeki tüm aktörlerin iletişim protokollerini, sözleşme metinlerini ve günlük operasyonel uygulamalarını yeniden gözden geçirmesini gerektirmektedir.

Platform Tarafsızlığı

Algoritmik Ayrımcılık: Algoritmik ayrımcılık, e-ticaret platformlarının arama, sıralama, fiyatlama, tavsiye ve görünürlük gibi kararlarda kullandıkları algoritmaların; belirli satıcıları veya ürünleri nesnel ve meşru bir gerekçe olmaksızın dezavantajlı konuma getirmesi anlamına gelmektedir.

Kurul, 25-24/594-376 sayılı ve 03.07.2025 tarihli kararında aşağıdaki ifadelere yer vererek hâkim durumdaki teşebbüslerin ayrımcı nitelikteki davranışlarının rekabeti kısıtlayıp kısıtlamadığının ne şekilde değerlendirilmesi gerektiğini açıklamıştır:

“...4054 sayılı Kanun’un 6. maddesinin (b) bendi ışığında; teşebbüsün hâkim durumda olduğu varsayımıyla ayrımcı nitelikteki kötüye kullanma davranışlarının rekabeti kısıtlayıp kısıtlamadığı hususunun;

- Alıcıların eşit durumda olup olmadığı,
- Alıcılara aynı ve eşit hak, yükümlülük ve edimler için farklı şartlar ileri sürülüp sürülmediği,
- Ayrımcılık yapılan alıcı ya da alıcıların rekabette dezavantajlı duruma düşüp düşmediği,
- Davranışın, pazardaki rekabet ortamını bozma kabiliyetinin bulunup bulunmadığı,
- Haklı gerekçe bulunup bulunmadığı,

unsurları çerçevesinde değerlendirilmesi gerektiği anlaşılmaktadır. Alıcıların eşit durumda olup olmadığı değerlendirilirken hâkim durumdaki teşebbüsle olan ticari ilişkilerinin aynı nitelikte olup olmadığı, tedarik zincirindeki konumları ve alıcıların benzer hak ve yükümlülüklerle sahip olup olmadığı gibi hususlar önem arz etmektedir. Alıcılara yöneltilen hak, yükümlülük ve edimlerin aynı ve eşit olup olmadığı değerlendirilirken konu edilen mal veya hizmetler arasında fiziksel ya da işlevsel benzerliklerin

bulunması ve işlemlerin benzer ticari içerikte olması gibi hususlar önem arz etmektedir. Söz konusu hak, yükümlülük ve edimler için farklı şartların mevcut olup olmadığının değerlendirilmesinde ise hâkim durumdaki teşebbüs tarafından ileri sürülen şartlar değerlendirilmeli ve bu şartların alıcılar arasında avantaj ya da dezavantaj yaratacak nitelikte farklı olup olmadığı incelenmelidir. Ayrımcılık yapılan alıcı ya da alıcıların rekabette dezavantajlı duruma düşüp düşmediği değerlendirilirken hâkim durumdaki teşebbüsün vazgeçilmez bir ticari taraf olması, bu teşebbüsün faaliyetleri sonucu farklı uygulamaların ortaya çıkması, ortaya çıkan farklılığın önemli düzeyde olması ve uzun süre devam etmesi, farklı uygulamaya konu edilen mal ya da hizmetin müşterinin maliyetleri içerisindeki payının büyük olması gibi unsurların arandığı belirtilmektedir. Nihayet haklı bir gerekçenin olup olmadığı değerlendirilirken davranış ile korunan meşru bir menfaatin var olup olmadığı, bu menfaatin korunması için söz konusu davranışın zorunlu olup olmadığı ve bu davranış ile rekabetin, menfaatin korunması için zorunlu olandan fazla sınırlandırılıp sınırlandırılmadığı dikkate alınmalıdır.”

Kurulun işbu değerlendirmeyi yaparken salt amaç unsuruyla hareket etmediği, amaç unsuruna ek olarak “rekabetçi dezavantaj yaratma” neticesini de göz önünde

bulundurduğunun altını çizmek gerekir. Keza Kurul, 15-34/513-161 sayılı ve 01.09.2015 tarihli TŪYAP kararında;

“Başvuru konusu olay bakımından üç koşulun varlığı incelendiğinde, öncelikle TŪYAP tarafından gerçekleştirilen tarım fuarına katılmamanın, başvuru sahiplerinin ticari faaliyetlerinin devamı için vazgeçilmez olmadığı değerlendirilmektedir. Zira ticari fuarlar katılan teşebbüsler açısından önemli bir tanıtım imkânı sunmakla birlikte, teşebbüslerin faaliyetleri sadece fuarın gerçekleştiği sınırlı zaman diliminde yapılan satışlardan değil, yıl boyunca kendileri yahut bayileri aracılığıyla yaptıkları satışlardan oluşmaktadır. Dolayısıyla TŪYAP veya alternatifi olan fuar organizasyonu yapan teşebbüsler tarafından sunulan fuarcılık hizmeti, söz konusu teşebbüslerin faaliyetlerinin devamı için vazgeçilmez nitelikte olmadığından, alt pazardaki rekabete etkisi de kayda değer ölçüde büyük olmayacaktır.” ifadelerine yer vererek rekabetçi dezavantaj yaratma unsuru oluşmamış olduğundan soruşturma açılmamasına karar vermiştir.

Self-Preferencing: E-ticaret platformlarının kendine özgü bir çelişkisi bulunabilmektedir: Aynı anda hem bağımsız satıcılar için bir pazar yeri işletebilmekte hem de kendi özel markalı ürünlerini

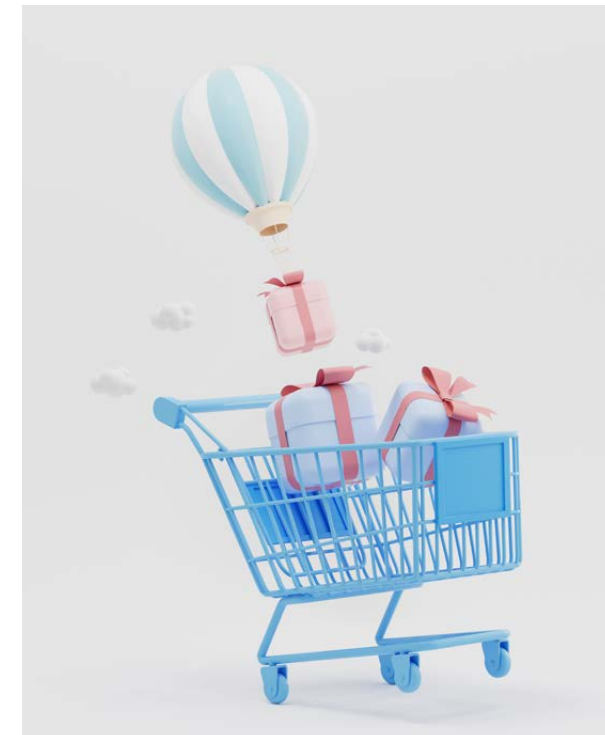
satabilmektedirler. Bu ikili rol, platform tarafsızlığı konusunda önemli sorular doğurabilmektedir. Platformun arama sonuçlarını düzenlerken kendi markasını öne çıkarması, en temel self-preferencing örneğini oluşturmaktadır. Tüketiciler, objektif ve kaliteye dayalı sonuçlar gördüklerini düşünürken aslında platformun ticari çıkarlarına hizmet eden bir sıralama ile karşılaşılıyor olabilmektedirler. Kurum, arama algoritmalarının şeffaf kriterler kullanmasını ve bu kriterlerin tüm satıcılara eşit şekilde uygulanmasını beklemektedir.

Veri Avantajı: Platformlar, satıcıların performans verilerine, tüketici davranışlarına ve pazar trendlerine erişebilmektedir. Bu bilgileri kendi ürün geliştirme süreçlerinde kullanmaları, rakip satıcılar karşısında haksız avantaj sağlamalarına sebep olabilmektedir. Hangi ürünlerin popüler olduğunu, hangi fiyat aralıklarının işe yaradığını, hangi kategorilerde açık olduğunu görebilen bir platform, bu bilgiyi kendi özel markası için stratejik olarak kullanabilmektedir.

Kurul, 23-33/633-213 sayılı ve 26.07.2023 tarihli kararında, Trendyol’un algoritmaya müdahale ederek ve pazaryerinde satış yapan üçüncü taraf satıcıların verilerini kullanarak kendi perakende faaliyetine haksız olarak avantaj sağladığı, bu eylemlerinin

rakiplerinin faaliyetlerini zorlaştırıcı nitelikte olduğu ve 4054 sayılı Kanun’un 6. maddesini ihlal ettiğine karar vermiştir. Bu kapsamda çok kategorili e-pazaryeri pazarında hâkim durumda olduğu tespit edilen Trendyol’un kendi perakende faaliyetini kayıarak hâkim durumunu kötüye kullandığı gerekçesiyle Trendyol’a idari para cezası uygulanmıştır.

Kurum, platformlardan algoritmalarını şeffaflaştırmalarını, sıralama kriterlerini açıkça belirtmelerini ve tüm satıcılara eşit muamele gösterdiklerini kanıtlamalarını talep etmektedir. Bu beklentiler, platformların operasyonel süreçlerini ve karar alma mekanizmalarını kökten değiştirmektedir.

Sözleşme Özgürlüğünün Sınırları

E-ticaret platformları ile satıcılar arasındaki ilişki, ciddi bir güç asimetrisine dayanmaktadır. Platformların pazar hakimiyeti arttıkça satıcılar platformların dayattığı koşulları kabul etmek zorunda kalabilmektedir. Kurum, bu dengesizliğin yarattığı sorunları yakından incelemektedir.

Tek Taraflı Değişiklik Yetkileri: Platformlar, sözleşmelerde komisyon oranlarını, hizmet bedellerini veya diğer ticari koşulları tek taraflı olarak değiştirme hakkını saklı tutabilmektedir. Platform büyüdükçe ve satıcılar ona bağımlı hale geldikçe, bu güç kullanımı daha da sorunlu hale gelmektedir.

Platform sözleşmelerinde genellikle geniş tanımlanmış fesih ve hesap askıya alma koşulları yer almaktadır. “Platform politikalarına aykırılık” gibi belirsiz ifadeler, platformlara neredeyse sınırsız bir yetki verebilmektedir. Satıcının aniden platformdan çıkarılması veya hesabının dondurulması, özellikle gelirlerinin büyük kısmını o platformdan elde eden satıcılar için yıkıcı sonuçlar doğurabilmektedir.

En İyi Fiyat Garantisi (MFN/ EKM) Klozları: Bazı platformların, satıcılardan ürünlerini başka platformlarda daha düşük fiyata satmamalarını taahhüt etmelerini

istediği görülebilmektedir. Bu “en iyi fiyat garantisi” veya “fiyat paritesi” maddeleri, satıcıları diğer kanallarda rekabet etmelerini engelleyebilmekte ve ayrıca platformlar arası rekabeti zayıflatabilmektedir. Kurum, özellikle Pazar payı yüksek olan platformların uyguladığı MFN/EKM şartlarını, rekabetin kısıtlanması olarak değerlendirebilmektedir. Ancak EKM klotlarının her zaman salt rekabeti olumsuz yönde etkileyen bir özelliği olmadığını da belirtmek gerekmektedir. Nitekim Dikey Anlaşmalara İlişkin Kılavuz da aşağıdaki ifadelerle yer verilmiştir:

“En çok kayırılan müşteri (EKM) koşulunun kullanımı, rekabet açısından pazarda her zaman aynı sonuçları doğurmamaktadır. Bu koşulun pazardaki rekabete olumlu etki eden yönleri bulunmakla birlikte, rekabeti olumsuz yönde etkileyen tarafları da bulunmaktadır. Bu yüzden, EKM koşuluna ilişkin rekabet hukuku incelemelerinde, koşuldan yararlanan tarafın ve rakiplerin pazardaki konumuna, bu koşulun sözleşmeye ne amaçla konulduğuna, pazarın ve koşulun kendi karakteristik özelliklerine detaylı bir şekilde bakılması gerekmektedir. Bununla beraber, EKM koşulu içeren bir sözleşme ilke olarak, sözleşmede lehine bu koşul tesis edilen tarafın pazar payının %40’ı aşmadığı ve Tebliğ’de belirtilen diğer şartların sağlandığı durumda grup muafiyetinden yararlanabilir.”

Kurumun beklentisinin; sözleşmelerin adil, dengeli ve şeffaf olması yönünde olduğunun altını çizmek gerekir. Özellikle Pazar payı yüksek olan platformların, satıcıların diğer kanallarda rekabet edebilme özgürlüklerini kısıtlamaması, makul fesih hakları tanınması ve ticari koşulları keyfi olmayan kriterlere dayandırması beklenmektedir.

Yeni Nesil Kurumsal Sorumluluk

Kurumun e-ticaret sektörüne yönelik artan ilgisi, teşebbüslerin rekabet hukuku uyumunu stratejik öncelik haline getirmesini zorunlu kılmaktadır.

Kapsamlı Risk Değerlendirmesi: Şirketlerin ilk adımı, kendi iş modellerini ve operasyonlarını rekabet hukuku perspektifinden analiz etmek olmalıdır. Fiyatlandırma mekanizmaları, veri kullanım pratikleri, algoritma tasarımları, satıcı sözleşmeleri ve platform politikalarının tümü detaylı bir incelemeye tabi tutulmalıdır. Potansiyel risk alanları belirlenmeli ve önceliklendirilmelidir.

Politika ve Prosedür Geliştirme: Belirlenen riskler doğrultusunda, net ve uygulanabilir politikalar oluşturulmalıdır. Fiyatlandırma özgürlüğü politikası, veri kullanım kuralları, algoritma yönetimi prosedürleri, satıcı ilişkileri rehberi gibi dokümantasyonlar, çalışanlar

için yol gösterici olabilecektir. Bu politikalar, teoride kalmayıp günlük operasyonlara entegre edilmelidir.

Organizasyonel Eğitim ve Farkındalık: Uyum programının başarısı, tüm çalışanların rekabet hukuku prensiplerini anlamasına bağlıdır. Özellikle satış, pazarlama, ürün yönetimi ve veri analitiği ekiplerinin düzenli eğitimlerle bilgilendirilmesi gerekmektedir. Eğitimler, teorik bilgiden ziyade pratik senaryolara ve gerçek vakalara odaklanmalıdır.

Algoritmik Denetim ve Şeffaflık: Platformlar, algoritmalarının rekabet hukukuna uygun çalıştığından emin olmalıdır. Algoritmaların nasıl kararlar aldığı, hangi değişkenleri dikkate aldığı ve sonuçlarının nasıl test edildiği belgelenmelidir. Düzenli algoritmik denetimler yapılarak istenmeyen sonuçlar veya önyargılar tespit edilmeli ve düzeltilmelidir.

Sürekli İzleme ve İyileştirme: Uyum programı statik bir yapı değil, sürekli gelişen bir süreç olmalıdır. Kurumun güncel kararları, sektördeki değişimler ve şirket içi gelişmeler doğrultusunda programın güncellenmesi gerekmektedir. Uyum göstergelerinin takip edilmesi, ihlal risklerinin izlenmesi ve periyodik denetimler yapılması, programın etkinliğini artırabilecektir.

Şikâyet Mekanizmaları: İç ve dış paydaşların rekabet hukuku ihlallerine ilişkin endişelerini bildirebilecekleri güvenli kanallar oluşturulması önem arz etmektedir. Yapılacak geri bildirimler, potansiyel sorunların erken tespit edilmesine yardımcı olabilecektir.

Dönüşen E-Ticaret Sektöründe Yeni Sorumluluklar

Kurumun e-ticaret sektörüne yaklaşımı, geleneksel rekabet hukuku uygulamalarının çok ötesine geçmiştir. Kurum artık yalnızca ihlalleri tespit edip cezalandıran bir otorite değil, aynı zamanda sektörün sağlıklı gelişimini şekillendiren, oyun kurallarını belirleyen ve iş modellerini dönüştüren bir düzenleyici güç haline gelmiştir. Bu dönüşüm, e-ticaret ekosistemindeki tüm aktörler için yeni sorumlulukları beraberinde getirmektedir. Artık platformlar, şeffaflık ve tarafsızlık yükümlülüklerini içselleştirmek zorundadırlar. Satıcılar, tedarikçiler, fiyatlandırma özgürlüğünü korurken iletişim protokollerini gözden geçirmelidir. Teknoloji ekipleri, algoritmaların rekabet hukuku uyumlu çalıştığından emin olmalıdır. Sonuç olarak, rekabet hukuku uyumu artık e-ticaret sektöründe faaliyet göstermek için ön koşul haline gelmiştir. Bu sadece yasal bir zorunluluk değil, aynı zamanda

uzun vadeli ticari sürdürülebilirlik, kurumsal itibar ve pazar güvenilirliği için stratejik bir yatırımdır. Kurumun kararlarını yakından takip eden, riskleri proaktif yöneten ve uyum kültürünü benimseyen şirketler hem hukuki sorunlardan korunacak hem de rekabetçi avantaj elde edeceklerdir. E-ticaret sektörünün geleceği, teknolojik yeniliklerle rekabet hukukunun dengeli bir şekilde bir araya gelmesine bağlı hale gelmiştir. Bu dengenin sağlanması, tüketicilere daha fazla seçenek, satıcılara adil rekabet ortamı ve platformlara sürdürülebilir büyüme imkânı sunacaktır.

Av. Dila Yıldırım

Makale

Otonom Araçların Hukuki Sorumluluğu

1. Otonom Araç Kavramı

Otonom araç kavramı, içerisinde yapay zeka teknolojisi bulunduran ve bu teknolojiye bağlı olarak makine öğrenimini ("machine learning") kapsayan, dolayısıyla kural olarak herhangi bir dış müdahale gerekmeksizin karar verebilen araçlar, robotlar veya makineler olarak tanımlanmaktadır. Günümüzde insansız hava araçları, sürücüsüz arabalar, sürücüsüz denizaltılar otonom araçlara örnek gösterilmektedir. Otonom sürüşü önceki teknolojik gelişmelerden daha farklı kılan hususların başında hem sürücünün araç ve sürüş hakimiyetini bir bütün olarak aracın ve teknolojinin kendisine devretmesi hem de makine öğrenme teknolojisi sayesinde otonom aracın belirli bir

kapsam alanında kendi kendine öğrenme yeteneğinin bulunması olarak karşımıza çıkmaktadır.

Önemle belirtmek gerekir ki sürücüsüz araçlar kapsamındaki otonom araçlar kendi içlerinde çeşitli ayrımlara tabidir. Nitekim Otomotiv Mühendisleri Birliği ("SAE"), her ne kadar hukuki bağlayıcılığı bulunmasa da dünyaca kabul gören altı farklı otonomi kategorisini belirlemiş ve buna göre tam otonom/yarı otonom araçları kategorize etmiştir. Bu kategorizasyon ise dünya çapında genel kabul görmüştür. Kısaca değinmek gerekirse, SAE kategorizasyonundaki Seviye 0'dan Seviye 5'e kadar farklı otonom seviyeleri arasındaki fark, genel olarak sürüş içerisindeki insan müdahalesinin oranına göre belirlenmektedir. Bu bağlamda Seviye 0'da herhangi bir otonom araç teknolojisi bulunmamaktayken Seviye 5 ise tam otonom araç olarak kabul edilmektedir.

Türkiye'de otonom araca ilişkin tanım, kaynağını AB/2019/2144 Motorlu Araçlar ve Römorkları ile Bunlar İçin Tasarlanan Aksam, Sistem ve Ayrı Teknik Ünitelerin Genel Güvenliği ve Korunmasız Karayolu Kullanıcılarının ve Yolcuların Korunması ile İlgili Tip Onay Yönetmeliği'nden ("Yönetmelik") almaktadır. Yönetmelik m.3/1-t hükmü uyarınca otonom araç; sürücünün devamlı kontrolü olmadan, ancak sürücü

müdahalesinin yine de beklendiği veya gerektiği, belirli bir süre için otonom olarak hareket etmek üzere tasarlanmış ve imal edilmiş motorlu araç olarak tanımlanmaktadır. Yönetmeliğin devamındaki m.3/1-z hükmünde de tam otonom araçlar ayrıca tanımlanmış olup buna göre ilgili araçlar, herhangi bir sürücü kontrolü olmadan otonom olarak hareket etmek üzere tasarlanmış ve imal edilmiş motorlu araçlar olarak kanuni düzenleme altına alınmıştır. Söz konusu tanımlar AB/2019/2144 sayılı Genel Güvenlik Regülasyonu kapsamında geliştirilmekle birlikte, kendi içerisinde farklı seviyeleri kategorize etmemesinden dolayı SAE kategorizasyonundan belirli bir ölçekte ayrılmaktadır.

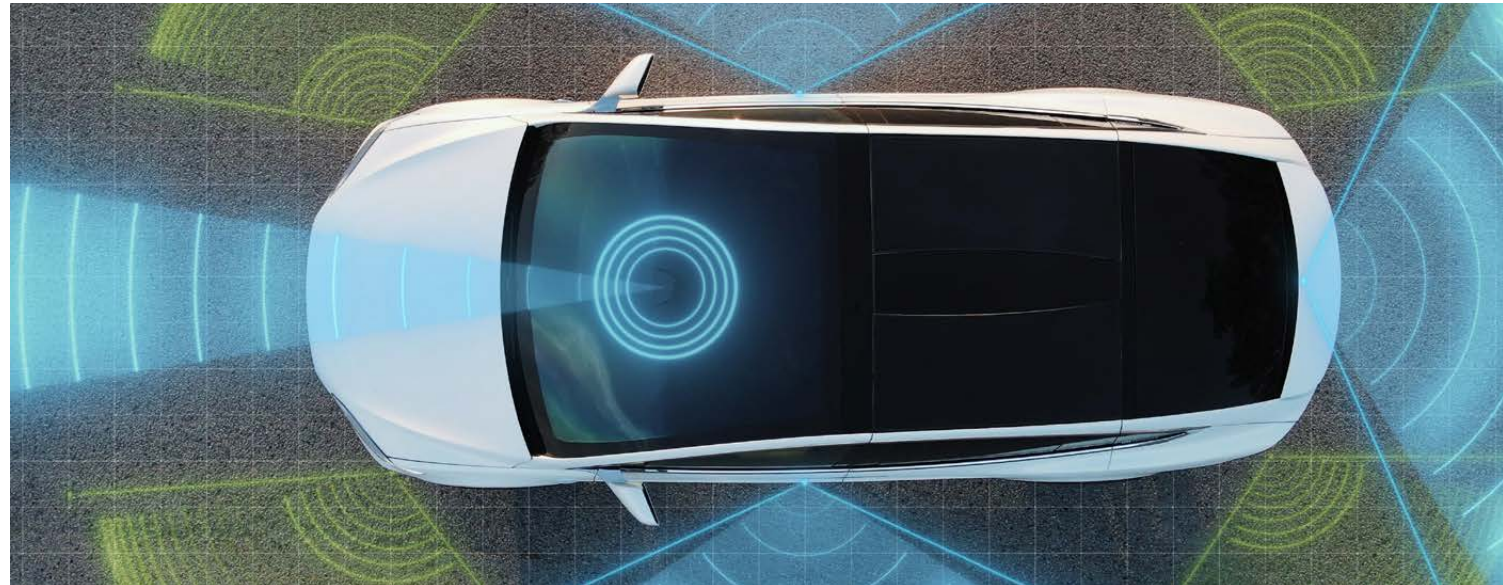
2. Otonom Araçlara İlişkin Amerika'daki ve İngiltere'deki Düzenlemeler

Bilindiği üzere otonom araçlar, dünyanın pek çok yerindeki araç trafiğinde yaygınlaşmakta ve özellikle son yıllarda birçok sürücü tarafından tercih edilmektedir. Bu eğilim ise, otonom araçlara ilişkin hangi yasal düzenlemelerin bulunduğu ve hangi devletlerin bu konuda bir reaksiyon aldığı ile bu yasal düzenlemelerin hangi hukuki alanlara ilişkin olduğu sorularını beraberinde getirmektedir.

- Amerika'da eyaletlerin önemli bir kısmı, otonom araçlar özelindeki regülasyonları yürürlüğe koymuştur.

Nevada, henüz 2011 yılındayken otonom araç yasasını çıkarmış; Tennessee ise otonom otonom araç kullanımının artması adına çeşitli düzenlemeler getirmiştir. Güncel olarak Amerika'da Florida, Kansas, Kentucky, Texas, Iowa, Georgia ve New York dahil olmak üzere 20'den fazla eyalette otonom araçların kullanımına ilişkin doğrudan kanuni düzenleme bulunmaktadır. Belirtmek gerekir ki Amerika'daki yasal rejime göre trafik kazalarına ilişkin sorumluluk, mahkemelerin ve ilgili eyalet hukukunun belirlemiş olduğu çerçevede değerlendirilmektedir. Dolayısıyla trafik kazalarına ilişkin sorumluluk belirlemesi, her bir eyaletin kendi hukukuna göre değişim gösterebilmektedir. Bu kapsamda örnek olarak, Amerika'da yaşanan ilk ölümlü otonom kazası olarak kayıtlara geçen Herzberg Olayı'nda, Arizona eyaletinde Uber'e ait bir otonom aracın, yolun karşısına geçmekte olan Elaine Herzberg'e çarparak ölümüne sebep olan bir otonom test aracında hem yapay zekanın kusuru hem de bu kaza esnasında otonom araç sürücüsünün gerekli tepkiyi vermemesi sebebiyle sürücünün kusuru gündeme gelmiştir.

- İngiltere'de otonom araçlara ilişkin temel düzenleme, Otomatik ve Elektrikli Araçlar Yasası ("Yasa")'dır. Yasada otonom araç, kendi kendini sürebilen araç olarak tanımlanmakta ve kazalara ilişkin sorumluluk da yine bu Yasa uyarınca hüküm altına alınmaktadır. Aşağıda Türk Hukuku kapsamında yapılan değerlendirmeden farklı olarak, İngiltere'de otonom araçlardan kaynaklı bir kaza mevzu bahis olduğunda kaza sebebiyle ortaya çıkan durumun hızlı ve etkili bir şekilde çözülebilmesi amaçlandığından, şayet kazaya sigortalı bir otonom araç sebep olmuş ve kaza yüzünden sigortalı bir kişi ya da bir başkası zarar görmüş ise, o takdirde kazadan kaynaklanan zararların sigortacı tarafından giderileceği hüküm altına alınmıştır. Belirtmek gerekir ki zarara uğrayan kişilerin zararları karşılandıktan sonra sigortacının kusurlu kişilere rücu hakkı bulunmaktadır.

3. Otonom Araçlara İlişkin Türkiye'deki Düzenlemeler ve Hukuki Sorumluluk

Türkiye'de otonom araçlara ilişkin zaman içerisinde kapsamlı düzenlemelerin yürürlüğe gireceği öngörülmeyle birlikte, güncel mevzuata açısından hukuki sorumluluk değerlendirmesi başta Karayolları Trafik Kanunu ("KTK") ve Türk Borçlar Kanunu'nun ("TBK") ilgili hükümleri ve sair mevzuat kapsamında ele alınmaktadır. Hukuki sorumluluğa ilişkin Türkiye'de güncel olarak yapılan taslak bir çalışmanın olduğu ve bu çalışma uyarınca sorumluluğa ilişkin de doğrudan düzenlemelerin yapılacağı öngörülmeyle birlikte, henüz yasalaşmış yeni bir kanuni düzenleme bulunmadığından aşağıda mevcut hukuk kuralları çerçevesinde bir değerlendirme yapmak gerekmektedir.

a. KTK Kapsamında Sorumluluk Değerlendirmesi

i. Araç İşletenin Sorumluluğu

Bilindiği üzere "Tanımlar" başlıklı KTK m.3 hükmü hem aracı hem de trafik kazasını tanımlamaktadır. Bu tanıma göre araç, karayolunda kullanılabilen motorlu, motorsuz ve özel amaçlı taşıtlar ile iş makineleri ve lastik tekerlekli traktörlerin genel adı; trafik kazası ise karayolu üzerinde hareket halinde olan bir veya birden fazla aracın karıştığı ölüm, yaralanma ve zararlar sonuçlanmış olan olaydır. Henüz KTK'da otonom araçlara ilişkin ayrı bir düzenleme bulunmamakla birlikte, bu araçların da motoru olduğu göz önünde bulundurulduğunda otonom araçlar kanunun araç tanımı kapsamında değerlendirilecektir.

KTK m.85/1 hükmünde ise araç işletenin sorumluluğu düzenlenmektedir. Bu madde, "Bir motorlu aracın işletilmesi bir kimsenin ölümüne veya yaralanmasına yahut bir şeyin zarara uğramasına sebep olursa, motorlu aracın bir teşebbüsün unvanı veya işletme adı altında veya bu teşebbüs tarafından kesilen biletle işletilmesi halinde, motorlu aracın işleteni ve bağlı olduğu teşebbüsün sahibi, doğan zarardan müştereken ve müteselsilen sorumlu olurlar." hükmünü haizdir. Bu hüküm, araç işletenin sorumluluğu bakımından kusursuz

sorumluluğu esas almakta ve bu kusursuz sorumluluğunun temeli olarak da tehlike sorumluluğunu içermektedir. Dolayısıyla bu hükme göre araç işletenin veya bağlı bulunduğu teşebbüs sahibinin kusur derecesi veya kusurunun bulunup bulunmaması sorumluluk bakımından herhangi bir öneme sahip değildir.

Araç işletenin sorumluluğu kapsamında ele alınan tehlike sorumluluğuna ilişkin Türk/İsviçre hukukunda, “makine tekniği” esas alınmaktadır. Bu görüşe göre, aracın mekanik aksamının çalışması ve kullanılması, aracın işletilmesine ilişkin asli tehlike unsuru olarak değerlendirilmektedir. Dolayısıyla buradaki sorumluluk hali, aracı harekete geçiren mekanik aksamın ortaya çıkardığı tehlike sebebiyle meydana gelen trafik kazasına ilişkindir. Bu bağlamda hem Türk mevzuatında düzenlenmiş olan “otonom araç” veya “tam otonom araç” ile uluslararası kapsamda hakim olan seviye bazlı otonom sürüş kategorileri bakımından Türk hukukunda zarara ilişkin herhangi bir ayırımın söz konusu olamayacağı anlaşılmaktadır. Zira aracın tam otonom veya yarı otonom olup olmamasından bağımsız olarak, meydana gelebilecek mekanik ve teknik bütün aksaklıklar ve bu aksaklıkların vereceği zarar, madde hükmünde ele alınan görüş ile tehlike sorumluluğu bakımından

araç işletenin sorumluluğunu doğuracaktır. Nitekim otonom sürüş çerçevesinde aracın mekanik aksamı her halükarda çalışmış olacak ve kullanılan yapay zeka teknolojisi, sensörler veya radarlar sebebiyle meydana gelecek bir trafik kazasında, söz konusu tehlikenin gerçekleştiği varsayılacaktır.

Ancak KTK m.86 hükmü uyarınca, şayet araç işleten meydana gelen kazanın, mücbir sebepten veya zarar görenin veya üçüncü bir kişinin ağır kusurundan kaynaklandığını ispat ederse, otonom araç ile meydana gelen zarar arasındaki illiyet bağı kesileceğinden, artık araç işletenin sorumluluğundan bahsedilemeyecektir. Kanun ilgili maddesindeki lafızdan anlaşıldığı üzere, “araçtaki bir bozukluk” sorumluluğu ortadan kaldırmadığından, otonom araçlardaki salt mekanik ve teknik arızaların ile bozuklukların sorumluluğa ilişkin herhangi bir etkisinin olmadığı görülmektedir.

ii. Sürücünün Sorumluluğu

KTK m.3 hükmünde sürücü, karayolunda motorlu veya motorsuz bir aracı veya taşıtı sevk ve idare eden kişi olarak tanımlanmaktadır. Ancak tahmin edilebileceği üzere henüz KTK’da otonom araçlar bakımından sürücünün kim olduğu tanımlanmamaktadır. Otonom araçların ve otonom sürüşlerin

yapısı ve tekniği göz önünde bulundurulduğunda, aracın sevk ve idaresinin her zaman sürücüde olduğu söylenemez. Zira otonom araç, sahip olduğu seviye ve teknoloji bakımından, sürüşün belirli veya önemli bir kısmını kendi kendine yönetmektedir.

Almanya, söz konusu konuya ilişkin 2017 yılında ilgili mevzuatta bir değişiklik yapmış ve otonom araçlarda da aracın içindeki kişinin sürücü kabul edildiğine ilişkin açık bir hüküm getirmiştir. Henüz söz konusu yenilik KTK hükümlerinde yer almamakla birlikte, doktrinde otonom sistemini aktive veya deaktive eden kişinin sürücü olduğu, bu sebeple otonom araçların sevk ve idaresinin de sürücü tarafından yapıldığı görüşü öne çıkmaktadır. Türk hukukuna göre sürücü, TBK m.49 hükmü vd. genel hükümler uyarınca kusur sorumluluğuna sahiptir. Dolayısıyla sürücü, kusurlu ve hukuka aykırı bir fiil ile başkasına zarar vermesi halinde bu zararı gidermekle yükümlüdür. Sürücünün kusurunun bulunmaması halinde ise herhangi bir sorumluluktan bahsedilemeyecektir.

Doktrinde ağırlıklı olarak öne sürülen görüş, henüz herhangi bir mevzuat ve kanun hükmünün bulunmadığı bu alanda, sürücünün kusurunun, otonom aracın sahip olduğu teknoloji bakımından değerlendirilmesi gerektiğidir. Bir başka deyişle,

otonom aracın SAE kapsamında hangi seviyede olduğu önem arz etmektedir. Zira Seviye 0, Seviye 1 ve Seviye 2’de kategorize edilen otonom araçlar, ağırlıklı olarak sürücünün hakimiyetini aramaktayken; Seviye 3, Seviye 4 ve Seviye 5’te bulunan otonom araçlarda ise sürüş hakimiyeti makine sisteminin kendisinde kabul edilmektedir. Pek tabii ki her bir otonom araç seviyesinin bir diğerinden ayrılan farklı noktaları olmakla birlikte, somut olayın koşullarına ve otonom aracın teknolojik durumuna göre bir değerlendirme yapmak en sağlıklı olacaktır. Dolayısıyla bu kapsamda otonom araç kontrolünün ağırlıklı olarak sürücüde mi olduğu, hangi şartlar ve durumlarda hakimiyetin sürücüye geçtiği (örneğin aracın uyarı vermesi veya hava şartlarının bozması ya da sistemin algılamakta güçlük çekeceği bir yola girilmesi) unsurları göz önünde bulundurulmalı ve söz konusu unsurlara göre sürücü sorumluluğu değerlendirilmelidir.

iii. Üreticinin Sorumluluğu

Türk Hukuk sisteminde üreticinin sorumluluğu, temel olarak 7223 sayılı Ürün Güvenliği ve Teknik Düzenlemeler Kanunu (“ÜGTDK”) çerçevesinde şekillenmektedir. Bu düzenleme, sorumluluk hukukunda imalatçıyı, ürünü kendi adı veya markasıyla piyasaya süren ana aktör olarak tanımlarken; ithalatçı ve tedarik zincirindeki dağıtıcıyı

da belirli koşullar altında sorumlu tutulmaktadır. ÜGTDK m.6 hükmü uyarınca, bir ürünün kişiye veya mala zarar vermesi durumunda, zarar gören tarafın zararı ve illiyet bağıını ispatlaması kaydıyla, imalatçı veya ithalatçının tazminat yükümlülüğü doğmaktadır. Bu tazminat yükümlülüğü ise m.6/5 atfı ile TBK'daki hükümler çerçevesinde belirlenecektir. İmalatçıya ulaşamayan istisnai hallerde ise, kendisine yapılan bildirimden itibaren on iş günü içinde tedarik kaynağını açıklamayan dağıtıcı, üretici gibi sorumlu tutulmaktadır. Ancak belirtmek gerek ki söz konusu sorumluluk, dağıtıcının, kendisinden talep edilen imalatçı, ithalatçı veya yetkili temsilcinin bilgilerini vermemesi halinde veya bu bilgileri bilmiyor ise de tedarik zincirinde kendisinden önce gelen iktisadi işletme bilgilerini bildirmemesi halinde gündeme gelmektedir.

Bu genel çerçevenin otonom araçlara uyarlanması, sorumluluk paradigmasında köklü bir değişimi beraberinde getirmektedir. Zira otonom sistem tarafından kontrol edilen bir aracın trafikte bir kazaya karışması halinde ve bu kazada sürücünün bir kusurunun olmaması ihtimalinde, kimin sorumluluğuna gidilebileceği veya üreticinin sorumluluğuna gidilip gidilemeyeceği meseleleri tartışmalı hale gelmektedir. Özellikle söz konusu kazanın, araçtaki lazer

sensörlerinin çalışmaması sebebiyle yaklaşmakta olan bir cismi algılayamaması, araç sistemindeki donanımsal bir yazılımın bozulması sebebiyle kazanın meydana gelmesi gibi ihtimaller, doktrinde aracı tasarlayan veya araç için gereken altyapıyı sağlaması gereken üreticinin sorumluluğuna gidilmesi yönündedir. Ancak belirtmek gerekir ki, sürücünün sorumluluğuna paralel olarak, mevzu bahis otonom aracın hangi seviyede bir teknolojiye sahip olduğu ve somut olay şartlarının ne şekilde gerçekleştiği de fazlasıyla önem arz etmektedir. Zira Seviye 1,2,3,4 gibi tam otonoma sahip olmayan araçlarda, belirli koşulların varlığı halinde sürücünün sürüş esnasında hakimiyeti elinde bulundurması beklenmektedir. Ancak Seviye 5 otonom teknolojisi söz konusu ise sürücünün hiçbir şekilde müdahalesi aranmamaktadır. Bu gibi farklı ihtimallere tabi senaryolarda üreticinin sorumluluğu da şekillenecektir. Dolayısıyla otonom araçlara ilişkin ÜGTDK m.6 kapsamındaki sorumluluğu, bu bağlamda değerlendirmek gerekmektedir.

Av. Ahmet Oğul Aksoy

Konuk Sektör

Konuk Sektör

Dönüşen Finans Sektörü

1. Genişleyen Finansal Ekosistem

Bankalar

Dünya genelinde ekonomik dalgalanmalar, jeopolitik riskler ve teknolojik dönüşümün en hızlı hissedildiği alanların başında finans sektörü geliyor. Geleneksel olarak tasarruf sahiplerinden fon toplayıp kredi veren kurumlar bütünü olarak tarif edilen sektör; bugün çok daha geniş bir ekosisteme, teknolojiyle iç içe geçmiş, regülasyon yoğunluklu ve sürdürülebilirlik odaklı bir yapıya dönüşmüş durumda. Banka harici finansman kaynakları, sermaye piyasaları, fintech, alternatif yatırım fonları, sürdürülebilirlik ve regülasyon odaklı yeni dinamikler aynı sahnede yer alıyor.

Finans sektörü denildiğinde akla ilk gelen unsurlar hâlâ bankalar. Mevduat toplama, kredi verme, nakit yönetimi ve dış ticaret işlemleri bakımından bankalar, sistemin temel taşı olmaya devam ediyor. KOBİ'lerden büyük ölçekli sanayi ve hizmet şirketlerine kadar geniş bir yelpazede işletme sermayesi ve yatırım kredileri, hâlâ bankacılık kanalı üzerinden sağlanıyor.

Bununla birlikte sermaye yeterliliği, likidite yönetimi ve regülasyon kaynaklı kısıtlar, bankaların her finansman ihtiyacına tek başına çözüm ürettiği dönemi geride bırakıyor.

Sermaye Piyasaları ve Alternatif Finansman Kanalları

Tahvil ve bono ihraçları, pay ihracı, kira sertifikaları, proje finansmanı, gayrimenkul ve girişim sermayesi yatırım fonları gibi enstrümanlar, şirketlerin uzun vadeli finansmana erişiminde giderek daha fazla kullanılıyor. Bu araçlar:

- Bilanço yapısına göre özkaynak benzeri veya borç niteliğinde çözümler sunuyor,
- Finansman maliyetini çeşitlendirme imkânı sağlıyor,
- Yatırımcı tabanını genişletirken şirketlerin kurumsal yönetim ve şeffaflık düzeyini de yukarı çekiyor.

Banka Dışı Finans Kuruluşları ve Fonlar

Factoring, finansman ve leasing şirketleri, fintech'ler, özel kredi fonları ve diğer kolektif yatırım yapıları da bu resmin önemli parçaları. Özellikle son yıllarda banka dışı kredi fonları (private credit), özel sermaye fonları (private equity), altyapı ve proje fonları gibi yapılar, hem şirket satın alma ve birleşme süreçlerinde hem de büyüme yatırımlarının finansmanında yaygın olarak kullanılmaya başladı.

Sonuç olarak günümüzde finans sektörü, bankalar ve klasik kredi ilişkisiyle sınırlı değil; birbirini tamamlayan pek çok kurum ve enstrümanın yer aldığı çok katmanlı bir ekosistem olarak karşımıza çıkıyor.

2. Dijitalleşme ve Fintech

Teknolojik gelişmeler, finans sektörünün iş yapma biçimini kökten değiştirdi. Mobil bankacılık, dijital cüzdanlar, çevrim içi yatırım platformları ve robo-danışmanlar, hem bireysel hem kurumsal müşteriler için artık günlük hayatın parçası.

Fintech'lerle Rekabetten İş Birliğine

Ödeme hizmetleri, elektronik para ve mikro kredi gibi alanlarda faaliyet gösteren fintech şirketleri, başlangıçta sektör için rekabet unsuru olarak görülse de bugün çoğu zaman iş birliği modeli öne çıkıyor. Ödeme sistemleri, dijital cüzdanlar, açık bankacılık API'leri, robo-danışmanlar ve KYC çözümleri gibi alanlarda fintechler ciddi inovasyon yaratıyor. Geleneksel kurumlar, çoğu zaman bu inovasyonu kendi içlerinde "sıfırdan" geliştirmek yerine fintechlerle ortaklık veya yatırım ilişkisi kurmayı tercih ediyor.

Verimlilik, Hız ve Müşteri Deneyimi

Dijital kanallar sayesinde kredi tahsis ve değerlendirme süreçleri hızlanıyor, nakit yönetimi ve raporlama daha şeffaf hâle geliyor, işlem maliyetleri düşerken operasyonel hata riski azalıyor.

Özellikle kurumsal müşteriler için, bankacılık işlemlerine entegre nakit yönetim sistemleri ve ERP bağlantıları, finansal süreçlerin günlük iş akışına sorunsuz entegre edilmesine imkân veriyor.

Bireysel ve kurumsal müşteriler; banka şubesine gitmeden hesap açıyor, kredi başvurusunda bulunuyor, portföylerini yönetiyor ve raporlarını alıyor. İşlem süreleri kısalıyor, coğrafi sınırlar önemini yitiriyor.

3. Regülasyon, Uyum ve Risk Yönetimi

Finans sektörü, küresel krizler ve piyasa dalgalanmalarının ardından her zamankinden daha sıkı bir regülasyon ortamında faaliyet gösteriyor. Bu durum, özellikle bankalar ve aracı kurumlar için ciddi bir uyum ve raporlama yükü anlamına geliyor.

Uyum Süreçleri

Kara para aklamanın önlenmesi, terörizmin finansmanı ile mücadele, müşteri tanı (KYC) yükümlülükleri, piyasa gözetimi, risk raporlaması, tüketicinin korunması gibi başlıklarda; detaylı prosedürlere sahip olmak, bu prosedürleri etkin şekilde uygulamak ve düzenleyici kurumlarla düzenli ve şeffaf iletişim kurmak zorunlu hâle geldi.

Bu süreçler, finans kurumlarının sadece hukuki risklerini azaltmakla kalmıyor; itibari risk ve operasyonel risk yönetiminin de ayrılmaz parçası olarak kabul ediliyor.

RegTech ve SupTech Uygulamaları

Regülasyon teknolojileri (RegTech), uyum süreçlerini destekleyen yazılım ve sistemlerin genel adı olarak öne çıkıyor. Gelişmiş veri analitiği ve yapay zekâ destekli izleme araçları sayesinde:

- Olağandışı işlemler erken aşamada tespit edilebiliyor,
- Müşteri segmentasyonu ve risk sınıflandırması daha sağlıklı yapılabiliyor,
- Denetim süreçleri ve iç kontroller güçleniyor.

Buna paralel olarak, düzenleyici kurumlar da (SupTech) kendi denetim ve analiz sistemlerini dijitalleştiriyor; böylece sektörü daha yakından ve gerçek zamanlıya yakın bir frekansta izleyebiliyor.

4. Sürdürülebilir Finans ve ESG

Son yıllarda finans sektörünün ajandasına en güçlü biçimde giren kavramlardan biri de sürdürülebilirlik. Çevresel, sosyal ve yönetim kriterleri, finansal karar alma süreçlerinin ayrılmaz parçası hâline geldi.

Yatırım Kararlarında ESG Filtreleri

Fon yöneticileri, bankalar ve sigorta şirketleri; finansman sağlayacakları projeleri değerlendirirken:

- Karbon ayak izi, enerji verimliliği, atık yönetimi,
- Çalışan hakları, iş sağlığı ve güvenliği,
- Kurumsal yönetim, şeffaflık ve etik kurallara uyum gibi alanlarda şirket performansını dikkate alıyor. Bu da sürdürülebilirlik performansı yüksek olan şirketlerin finansmana erişimde görece avantajlı konuma gelmesine yol açıyor.

Yeşil Tahvil ve Sürdürülebilir Krediler

Yenilenebilir enerji, altyapı, enerji verimliliği, temiz ulaşım ve benzeri projeler için yeşil tahvil ve sürdürülebilir kredi gibi ürünler giderek yaygınlaşıyor. Bu ürünler; projelerin finansman maliyetini

optimize ederken, şirketlere yatırımcı nezdinde itibar ve şeffaflık avantajı sağlıyor, finans kurumlarının da sürdürülebilirlik hedeflerine katkı sunuyor.

Finans sektöründeki dönüşüm, reel sektör şirketleri ve yatırımcılar açısından hem yeni fırsatlar hem de yeni sorumluluklar doğuruyor. Şirketlerin finansman stratejilerini yalnızca faiz/vade kriterlerine göre değil; bilanço etkisi, teminat yapısı, kurumsal yönetim ve sürdürülebilirlik hedefleriyle birlikte, çok kaynaklı bir bakışla tasarlaması önem kazanıyor. Banka kredileri, sermaye piyasası araçları, fon ortaklıkları ve alternatif finansman kanallarını birlikte değerlendirebilen; ayrıca dijitalleşen finans ekosistemine uyum için veri yönetimi ve raporlama kapasitesini güçlendiren şirketler daha avantajlı konuma geliyor. Yatırımcılar cephesinde ise yatırım evreni genişlerken, risk-getiri analizi klasik piyasa ve likidite risklerine ek olarak ESG ve regülasyon kaynaklı riskleri de kapsayacak şekilde derinleşiyor.

Sonuç olarak finans sektörü, artık sadece fon akışını sağlayan teknik bir alan değil; teknoloji, regülasyon ve sürdürülebilirlik ekseninde şekillenen stratejik bir iş ortağı ekosistemi olarak öne çıkıyor. Finans kurumlarının şirketlerin uzun vadeli yol haritalarında daha etkin bir paydaş hâline gelmesiyle birlikte, şirketler de finansal ürünleri pasifçe kullanan

taraf olmaktan çıkarak seçenekleri karşılaştıran, müzakere eden ve kendi ihtiyaçlarına uygun çözümleri kurgulayan aktörlere dönüşüyor. Bu yeni dengede, çok katmanlı finansal yapıyı doğru okuyup etkin kullanan ve sürdürülebilirlik perspektifini iş modeline entegre eden kurumların rekabette bir adım öne çıkması bekleniyor.

Yönetmen Av. Yiğit Okuldaş

Özel Gün

Özel Gün

29 Ekim 1923: Bir Ulusun Kaderini Aydınlatan Cumhuriyet Dönüşümü

Takvimin suskun yaprakları arasında bazı tarihler vardır ki, yalnızca bir gün olmaktan çıkar; bir milletin yeniden doğuşuna, tarih sahnesinde yerini yeniden ve daha güçlü bir şekilde alışına işaret eder. 29 Ekim 1923, Türk ulusu için böyle bir tarihtir. O gün, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde yapılan oturumda Mustafa Kemal Paşa'nın hazırladığı anayasa değişikliği teklifinin kabul edilmesiyle devletin yönetim biçimi resmen Cumhuriyet olarak ilan edilmiştir. Bu ilan, yalnızca yeni bir rejimin başlangıcı değil, aynı zamanda Türk toplumunu çağdaşlaştırmayı hedefleyen Atatürk Devrimleri'nin temel taşı, diğer tüm reformların önünü açan siyasal bir inkılap hareketidir.

29 Ekim 1923, Türk milletinin kaderini yeniden yazdığı tarihi bir dönüm noktasıdır. Çünkü 29 Ekim, yıllarca savaşların, işgallerin ve yoklukların karanlığında ayakta kalmaya çalışan bir milletin yeniden aydınlığa kavuştuğu gün; ulusun kaderini kendi elleriyle belirleme iradesini tüm dünyaya ilan ettiği gündür.

Cumhuriyete giden süreci sağlıklı değerlendirebilmek için Osmanlı Devleti'nin son dönemini anlamak gerekir. Altı yüzyıllık bir imparatorluk olan Osmanlı, 1876 yılına kadar mutlak monarşi ile yönetilmiş, padişahın sınırsız otoritesi devletin siyasal yapısını belirlemiştir. Tanzimat ve Meşrutiyet dönemlerinde yenileşme adımları atılmışsa da bu reformlar devletin çöküşünü durdurmaya yetmemiştir. Meşrutiyet yönetimi Osmanlı aydınları tarafından zamanının gereği olarak görülmüş; Cumhuriyet düşüncesi ise geniş halk kitlelerinde karşılık bulamamıştır. İmparatorluğun I. Dünya Savaşı sonunda fiilen çöküşe uğraması,

yalnızca siyasi bir yapının yıkılışını değil, aynı zamanda asırlardır süregelen bir dünya tasavvurunun da sarsılışını ifade ediyordu. Devlet otoritesinin dağılmasıyla birlikte millet, belirsizlik içindeki geleceğini yeniden kurabileceği bir siyasal irade arayışına yönelmiş; bu arayış, doğal bir şekilde Millî Mücadele'nin filizlenmesine zemin hazırlamıştır. Türkiye'nin kaderini tayin eden bu yeni dönem, aynı zamanda modern devlet düşüncesinin de şekillenmesine ön ayak olmuştur.

Mustafa Kemal Paşa, Millî Mücadele'nin henüz ilk adımlarında, geleceğin devlet modeline ilişkin zihinsel berraklığa sahip bir liderdi. 1919 yılında Erzurum Kongresi'nden üç gün önce Mazhar Müfit Bey'e söylediği "Hükümet şekli zamanı geldiğinde Cumhuriyet olacaktır" sözü, bu berraklığın en açık göstergesidir. Bu ifade, cumhuriyetin ilanının ne bir zorunluluğun ani bir sonucu ne de savaş ertesi gelişen şartların dayatması olduğunu; aksine, uzun süreli bir düşünsel hazırlığın ve tarihsel sezginin ürünü olarak ortaya çıktığını göstermektedir.

Erzurum Kongresi'nde kabul edilen "Ulusal iradeyi egemen kılmak esastır" maddesi ise, Cumhuriyet fikrinin henüz ismi telaffuz edilmeden dahi ruhen doğduğunu kanıtlar niteliktedir. Bu karar, Osmanlı'nın monarşik gelenekleriyle kurulan bağın hissedilir biçimde gevşediği, halk egemenliğine dayalı yeni bir siyasal düzenin ilk nüvelerinin atıldığı bir kırılma anıdır. Millet iradesinin devlet yönetimine esas alınacağı yönündeki bu ilkesel çıkış, Cumhuriyetin temel felsefesini önceden müjdeleyen bir siyasal manifestoya dönüşmüştür.

Bütün bu hazırlıkların somutlaştığı asıl dönüm noktası ise 23 Nisan 1920'de Ankara'da Büyük Millet Meclisi'nin açılmasıdır. İşgal altındaki İstanbul'da Meclis-i Mebûsan'ın dağıtılmasıyla birlikte ulusal egemenliği temsil eden tek meşru organ haline gelen TBMM, yasama ve yürütme yetkilerini birlikte üstlenerek yeni devletin siyasi mimarisini kurmaya başlamıştır. Bu yeni model, fiilen cumhuriyetin erken bir uygulaması niteliğindedir.

20 Ocak 1921'de kabul edilen Teşkilât-ı Esâsiye Kanunu, bu fiili durumun hukuki çerçevesini çizerek egemenliğin "kayıtsız şartsız milletin" olduğunu açıkça ilan etmiştir. Böylece daha 1923'e gelinmeden Cumhuriyet, sadece fikir düzeyinde değil, günlük devlet pratiğinde karşılığını bulan bir gerçekliğe dönüşmüştür.

Bununla birlikte, Cumhuriyetin ilanının önünde duygusal ve tarihsel bir direnç duvarı da vardı: saltanat. Osmanlı saltanatı, toplumun bazı kesimleri açısından geçmişle kurulan kültürel ve duygusal bir bağın ifadesi olarak görülmekteydi. Savaşlarla yıpranmış, ekonomik zorluklarla kuşatılmış halkın bir kısmı, kurtuluşu geleneksel otorite düzeninin yeniden tesisinde görme eğilimindeydi. Dolayısıyla saltanatın kaldırılması, yalnızca bir yönetim modeli değişikliğinden öte, toplumun kolektif hafızasında geçmişle kurulan güçlü bağlardan birinin dönüşmesi anlamını taşımaktaydı. Bu nedenle TBMM'nin 1 Kasım 1922'de aldığı saltanatın kaldırılması kararı, Cumhuriyetin ilanının hem siyasi hem de hukuki açıdan zorunlu ön adımıydı. Bu karar, milletin geleceğini geçmişin gölgelerinden tamamen ayırarak yeni bir devlet felsefesinin önünü açmıştır.

Cumhuriyetin mayasının olgunlaşmasında etkili olan bir diğer tarihsel eşik ise İstanbul'un 2 Ekim 1923'te işgal kuvvetleri tarafından tamamen terk edilmesidir. Bu yalnızca askeri ve diplomatik bir başarı değil; aynı zamanda milletin kolektif bilincinde "esaret" duygusunun çözülmesi, yeni devletin doğuşunu mümkün kılan psikolojik bariyerlerin aşılması anlamına gelmiştir. İstanbul'un özgürleşmesi, Cumhuriyet fikrinin toplumsal zeminde daha güçlü bir kabul görmesini sağlamıştır.

Ancak tüm bu gelişmelere rağmen toplumun belirli bir kesimi, özellikle İstanbul'un yeniden başkent olabileceği ve Osmanlı mirasının bir şekilde devam ettirilebileceği düşüncesinden kolayca vazgeçememiştir. Bu nedenle Cumhuriyetin ilanı, yalnızca siyasal bir tercihin ilanı değil, aynı zamanda yeni bir toplum ve yeni bir devlet tasavvurunun somutlaşmasıdır. Cumhuriyet, geçmişini idealize eden bir anlayıştan geleceği inşa eden bir zihniyete doğru gerçekleşmiş tarihsel bir dönüşümün adıdır.

Cumhuriyet'in siyasi temelini atılmasından sonra devletin başkentinin 13 Ekim 1923'te Ankara olarak ilan edilmesi, yalnızca coğrafi bir tercihin ötesinde, yeni bir siyasal kimliğin inşasının da ilanıydı. Anadolu'nun kalbinde yükselen bu yeni merkez hem Millî Mücadele'nin ruhunu hem de halk egemenliğine dayalı yeni rejimin mütevazı fakat kararlı duruşunu simgeliyordu. Ne var ki, başkentin belirlenmesi meselesi çözüme kavuşmuş olsa da yönetim biçimi konusunda Meclis'teki uzlaşmazlık sürmekteydi. Bu tartışmalar, devletin fiili işleyişinde meydana gelen aksaklıklarla daha görünür hale geldi.

27 Ekim 1923'te İcra Vekilleri Heyeti'nin istifası ve Meclis'in güvenini kazanabilecek yeni bir kabinenin kurulamaması, mevcut yönetim biçiminin sürdürülemezliğini açık biçimde ortaya koydu. İşte bu kriz anı, Mustafa Kemal Paşa'nın çok önceden zihninde olgunlaştırdığı Cumhuriyet fikrini hukuki bir zemine oturtmak için gerekli tarihsel fırsatı yarattı. Paşa, İsmet İnönü ile birlikte Teşkilât-ı Esasiye Kanunu'nda gerekli değişiklikleri içeren yasa tasarısını hazırlayarak 29 Ekim 1923'te Meclis'e sundu. O gün, Türkiye Büyük Millet Meclisi yalnızca bir devlet şekline karar vermiyor; henüz kuruluş sürecinden çıkmamış bir milletin kaderini yeniden belirliyordu. Meclis'te alınan kararlarla Cumhuriyet ilan edildi ve

böylece millî egemenlik ilkesinin devlet yapısındaki en açık ifadesi hukuken tescillenmiş oldu.

Cumhuriyetin ilanı, Ankara'da 101 pare top atışıyla duyurulduğunda, Anadolu'nun dört bir yanında yankılanan bu ses, yalnızca bir rejim değişikliğinin değil, yeni bir çağın başlangıcının habercisiydi. Henüz 29 Ekim günü bayram olarak ilan edilmemiş olmasına rağmen, halkın içindeki coşku ve özgürlük sevinci, bu günü adeta kendiliğinden millî bir şenliğe dönüştürdü. 29 Ekim gecesi ve 30 Ekim günü yapılan kutlamalar, halkın yüzyılların monarşik düzeninden çıkıp kendi kaderini tayin eden bir millet olmanın hazzını tüm şehirlerde gönüllü bir seferberlik hâlinde yaşadığını gösteriyordu.

Bu spontane kutlamaların ardından devlet, 26 Ekim 1924 tarihli kararnameyle Cumhuriyetin ilanının her yıl 101 pare top atışıyla ve özel bir tören programıyla kutlanmasına karar vererek kutlamalara resmiyet kazandırdı. 1925 yılına gelindiğinde ise Meclis Anayasa Komisyonu'nun değerlendirmesi sonucunda, 29 Ekim günü "Cumhuriyet Bayramı" olarak kabul edildi. Böylece Cumhuriyet'in ilanı, yalnızca tarihsel bir olaydan ibaret olmaktan çıkıp milletin hafızasına kazınmış bir millî bayram kimliği kazandı.

İlk yıllarda kutlamalar daha sade ve günübürlük törenlerden oluşuyordu: Sabah resmî kabul, öğleden sonra devlet erkânı önünde yapılan resmî geçit ve akşam gerçekleştirilen fener alayı ile gün tamamlanıyordu. Bu törenlere ek olarak, toplumda modernleşmenin sosyal bir yansıması olarak görülen "Cumhuriyet Baloları" düzenleniyor; balolar yeni rejimin toplumsal hayata getirdiği modern, çağdaş ve eşitlikçi ruhu simgeliyordu. Bu ilk dönem kutlama anlayışı, modern Türkiye'nin kültürel dönüşümünün de bir vitrinine dönüşmüştü.

Ancak 1933 yılı, Cumhuriyet Bayramı kutlamalarının tarihinde bambaşka bir eşik oluşturdu. Onuncu yıl dönümü, sadece bir yıl dönümü olmaktan öte, Cumhuriyet'in kurduğu yeni düzenin on yılda gerçekleştirdiği köklü reformların ve ekonomik-sosyal kalkınmanın bütün dünyaya gösterildiği bir dönüm noktasıydı. TBMM'de kabul edilen 2305 sayılı "Cumhuriyet'in İlanının Onuncu Yıl Dönümü Kutlama Kanunu", kutlamaların üç gün sürmesini ve ülkenin bu günlerde resmî tatil ilan edilmesini kararlaştırarak o yılki törenlerin tarihsel önemini daha başından tescillemişti.

Bu kutlamalara hazırlık çerçevesinde yurt genelinde düzenlenen isim törenleriyle meydanlara "Cumhuriyet Meydanı" adı verilmiş, her bir meydanın merkezine mütevazı "Cumhuriyet Anıtı" veya "Cumhuriyet Taşı" dikilmişti. Bu anıtlar, milletin Cumhuriyet ile kurduğu zihinsel ve duygusal bağın somutlaşmış sembolleriydi. Törenler, renkli kortejler, kalabalık geçitler, geniş katılımlı gösteriler ve şehir meydanlarında yankılanan marşlarla önceki yılların çok ötesinde bir görkemle gerçekleştirilmişti.

29 Ekim 1933 günü, Ankara Cumhuriyet Meydanı'nda Mustafa Kemal Atatürk'ün okuduğu Onuncu Yıl Nutku, yalnızca o günün değil, Cumhuriyet tarihinin en güçlü hitabelerinden biri olarak kayda geçti. Aynı dönemde bestelenen Onuncu Yıl Marşı ise sadece bir müzik eserinden ibaret kalmadı; milletin kolektif hafızasında Cumhuriyetin ilerleyişini, kendine güvenini ve geleceğe inancını temsil eden bir simgeye dönüştü.

Atatürk'ün Onuncu Yıl Nutku'nda "en büyük bayram" olarak nitelendirdiği 29 Ekim, böylece yalnızca bir takvim gününün değil, bir tarihsel yürüyüşün sembolü hâline geldi. Her yıl yeniden kutlanan bu bayram, milletin özgürlük idealine, devletin kuruluş felsefesine ve Cumhuriyetin ilerlemeci ruhuna duyduğu bağlılığın dinmeyen bir ifadesi olarak yaşamaya devam etti. Bugün de Cumhuriyet Bayramı, yalnızca geçmişin anmanın değil, geleceğin kurma iradesinin yeniden ve yeniden tazelenmesidir; Türk milletinin ortak vicdanında, hâlâ "en büyük bayram" olma vasfını korumaktadır.

Av. İrem Nur Çelik

Dünyaya Haberler

Legality Dünyaya Haberler

Veri Sorumluları Sicili (VERBİS) Kayıt İstisnası Kapsamındaki Değişikliğe İlişkin Karar Yayımlandı

33034 Sayılı 1 Ekim 2025 tarihli Resmî Gazete’de Kişisel Verileri Koruma Kurumunun (Kurul) 2025/1572 sayılı, 04.09.2025 tarihli kararı yayımlandı.

Kurul bu kararında, 06.07.2023 tarih ve 2023/1154 sayılı kararı ile değişen 19.07.2018 tarih ve 2018/87 sayılı Kurul kararında yer alan “Yıllık çalışan sayısı 50’den az ve yıllık mali bilanço toplamı 100 milyon Türk lirasından az olan gerçek veya tüzel kişi veri sorumlularından ana faaliyet konusu özel nitelikli kişisel veri işleme olmayanlar” ifadesinin; “Yıllık çalışan sayısı 50’den az ve yıllık mali bilanço toplamı 100 milyon Türk lirasından az olan gerçek veya tüzel kişi veri sorumlularından ana faaliyet konusu özel nitelikli kişisel veri işleme olmayanlar ile ana faaliyet konusu özel nitelikli kişisel veri işleme olmakla birlikte yıllık çalışan sayısı 10’dan az ve yıllık mali bilanço toplamı 10 milyon Türk lirasından az olan gerçek veya tüzel kişi veri sorumlularının” şeklinde değiştirilmesine karar verildi. Anılan değişikliğin Resmî Gazete’de yayımlandığı tarihte yürürlüğe girmesine karar verildi.

Bu istisna düzenleme, 6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanununun 16'ncı maddesinin 2. fıkrası ve Veri Sorumluları Sicili Hakkında Yönetmeliğin "İstisna Kriterleri" başlıklı 16'ncı maddesi göz önünde bulundurularak yapılmıştır.

İlk olarak 19.07.2018 tarih ve 2018/87 sayılı Kurul Kararı ile, "yıllık çalışan sayısı 50'den az ve yıllık mali bilanço toplamı 25 milyon TL'den az olan gerçek veya tüzel kişi veri sorumlularından ana faaliyet konusu özel nitelikli kişisel veri işleme olmayanların" Veri Sorumluları Siciline kayıt yükümlülüğünden istisna tutulmasına karar verilmişti. Bu istisna kapsamı, son halini 4 Eylül 2025 tarihli (2025/1572 sayılı) Kurul kararı ile almıştır.

Karar'ın tamamı için bkz:

<https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2025/10/20251001-4.pdf>

Dosyaya Giriş Hakkının Düzenlenmesine ve Ticari Sırların Korunmasına İlişkin Tebliğ'de (Tebliğ No: 2010/3) Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (Tebliğ No: 2025/3) Yayımlandı

04.10.2025 tarihli ve 33037 sayılı Resmî Gazete'de Dosyaya Giriş Hakkının Düzenlenmesine ve Ticari Sırların Korunmasına İlişkin Tebliğ'de (Tebliğ No: 2010/3) Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (Tebliğ No: 2025/3) yayımlanmış ve yürürlüğe girmiştir.

İlk olarak ilgili değişiklikte 2010/3 Numaralı Tebliğ'deki "dosya" kavramı, "Soruşturma ve nihai inceleme kapsamında elde edilen, oluşturulan ya da bir araya getirilen tüm bilgi ve belgeleri" içerecek şekilde yeniden tanımlanmış, bu doğrultuda Tebliğin amaç, kapsam ve genel esaslar başlıklı maddelerinde değişikliğe gidilmiştir. Ayrıca "şikayetçi" tanımı Tebliğ'in tanımlar kısmından çıkarılmıştır.

Yine Tebliğ'in maddesinde değişiklik yapılarak "Aklayıcı ya da suçlayıcı kısımları hariç olmak üzere kurum içi yazışmalar ile ticari sırlar dosyaya giriş hakkı kapsamında yer almaz." denilmek suretiyle dosyaya giriş hakkının istisna hali daraltılmıştır.

Kurum içi yazışma kapsamını belirleyen 7'nci maddede gerçekleştirilen değişiklikler uyarınca ise; Kurum bünyesinde düzenlenen ilk inceleme ve ön araştırma gibi tüm raporlar da kurum içi yazışma olarak değerlendirilecektir.

Ayrıca, Tebliğ'in 7'nci maddesine eklenen 2'nci fıkra uyarınca aşağıdaki belgeler de kurum içi yazışma olarak kabul edilecektir:

- Kartellerin Ortaya Çıkarılması Amacıyla Aktif İşbirliği Yapılmasına Dair Yönetmelik'in 6/4 ve 9/4.maddeleri çerçevesinde elde edilen bilgi ve belgeler,

- 4054 sayılı Kanun m. 14 kapsamında Kurum'un diğer kamu kurumları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları veya özel sektör gerçek ve tüzel kişileri gibi bilgisine başvuru alanlarla yaptığı yazışmalar,
- Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hâkim Durumun Kötüye Kullanılmasına Yönelik Soruşturmalarda Uygulanabilecek Uzlaşma Usulüne İlişkin Yönetmelik'in 6/4 ile 8/2. Maddelerinde sayılan belgeler,
- 4054 sayılı Kanun m. 15 kapsamında düzenlenen tutanak ve ekleri.

Tebliğ'in 8. maddesinin başlığı "*Dosyaya giriş hakkının kullanılmasınailişkinsüreveusul*"şeklindedeki değiştirilerek; taraflar nihai olarak, ilk yazılı savunma süreleri veya soruşturma heyetinin ek yazılı görüş göndermesi durumunda ikinci yazılı savunma sürelerinin dolmasına kadar dosyaya giriş talebinde bulunabileceği ile dosyaya giriş taleplerinin Tebliğ'in (Tebliğ No: 2025/3) ekinde yer alan dosyaya giriş talep formunun doğru ve eksiksiz yapılmaması halinde dosyaya giriş talebi kabul edilmeyeceği düzenlenmiştir.

Geçici 1'inci madde uyarınca; 2025/3 sayılı Tebliğ ile yapılan değişiklikler, halihazırda devam eden soruşturmalara uygulanmayacaktır.

Tebliğ'in tamamı için bkz:

<https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2025/10/20251004-4.htm>

Anayasa Mahkemesi Kararı ile, İşe İade Davalarında Asıl İşveren ile Alt İşverenin Arabuluculuk Görüşmelerine Beraber Katılmalarını Gerekli Kılan Düzenleme İptal Edildi

Anayasa Mahkemesinin (AYM) 03.06.2025 tarihli ve 2024/157 E. 2025/121 K. sayılı kararı, 17.10.2025 tarihli 33050 sayılı Resmî Gazete'de yayımlandı. AYM, işe iade talebiyle yapılan arabuluculuk görüşmelerinde asıl işveren ile alt işverenin birlikte katılmasını ve iradelerinin uyumlu olmasını şart koşan hükmü Anayasa'ya aykırı bularak iptal etti. İptal edilen düzenleme, 7036 sayılı İş Mahkemeleri Kanunu'nun 3. maddesinin 15. fıkrasında yer alıyordu.

İlgili düzenleme Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan "Hak Arama Hürriyeti"ne bir sınırlama getirdiği gerekçesiyle Anayasa'nın 13. maddesi kapsamında inceledi. AYM, kuralın; dava sırasında taraf sıfatı sorununun engellenmesi ve işverenlerin sürece katılması gibi meşru bir amaca hizmet ettiği tespitini yaptı ancak Anayasa'nın 13. maddesinde belirtilen ölçülülük ilkesinin alt ilkesi olan orantılılık yönünden kuralı Anayasa'ya aykırı buldu. Kararda, işçinin tarafı olmadığı asıl işveren-alt işveren arasındaki ilişkiyi tespit etme ve her iki tarafa karşı birlikte arabuluculuk sürecini yürütme zorunluluğunun, işçiye katlanamayacağı bir külfet yüklediği belirtildi. Kuralın, kamu yararı ile işçinin mahkemeye erişim hakkından yararlanmasındaki bireysel yarar arasında makul bir denge kuramadığı sonucuna varıldı

Karar'ın tamamı için bkz:

<https://normkararlarbilgibankasi.anayasa.gov.tr/Dosyalar/Kararlar/KararPDF/2025-121-nrm.pdf>

Özel Sağlık Sigortaları Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik Yayımlandı

33053 Sayılı 20 Ekim 2025 tarihli Resmî Gazete’de Özel Sağlık Sigortaları Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik yayımlandı. Yönetmeliğin 1 Ocak 2026 tarihinde yürürlüğe gireceği düzenlendi.

Değişiklikle, Yönetmelik kapsamı dışında kalan sigorta türlerine “seyahat sağlık sigortası”nın yanında hastalık sigortaları da eklendi.

Yönetmeliğin 6.maddesinin başlığı “Bekleme süreleri” olarak değiştirildi. Maddede yapılan değişiklik ile “*Şirket; sigortacılığın icaplarına ve iyiniyet kurallarına uygun olacak şekilde sigorta sözleşmeleri için bekleme süreleri öngörebilir*” denilerek bekleme sürelerine ilişkin düzenleme yapılmış, aynı plan dâhilinde yenilenen poliçelerde bekleme süresi tekrar uygulanmayacağı da düzenlenmiştir.

Şirketlere, 60 yaşını doldurmamış kişilere ömür boyu yenileme garantisi (ÖBYG) taahhüdü içeren sözleşmeler sunma zorunluluğu getirilmiştir. ÖBYG kazanımı için asgari şartlar:

- Poliçe yenileme dönemleri arasında en fazla 1 ay ara verilerek kesintisiz 3 yıl aynı plan ile sigortalı olmak,
- Bu 3 yıl boyunca ödenen toplam tazminatların, alınan toplam primlere oranının %80’in altında olması

şeklinde düzenlenmiştir. ÖBYG kazandıktan sonra ise şirket, sigortalının aleyhine olacak şekilde teminat kapsamını daraltamayacak, limit düşüremeyecek veya ek prim uygulayamayacak.

Yönetmelikte Kişisel Verilere İlişkin Değişiklikler:

Yönetmelik ayrıca 6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu (KVKK) ile tam uyumu hedefleyen ve sigortalı haklarını güçlendiren önemli düzenlemeler getirmiştir.

Yönetmeliğin yeni madde 16/2 hükmü, yönetmelik kapsamında yürütülen kişisel veri işleme faaliyetlerinde KVKK ve ilgili mevzuatlara tam uyumun zorunlu olduğunu açıkça belirtmiştir.

Yeni madde 15, şirketlerin sigortalı sağlık verilerine teklif aşamasındaki, yürürlükteki ve geçiş aşamasındaki sözleşmeler için yalnızca risk değerlendirmesi ile tazminat hesaplaması yapmak, verilecek ömür boyu yenileme garantisinin ve uygulanacak bekleme sürelerinin sınırları ile tamamlayıcı ve destekleyici sağlık sigortası ürünleri kapsamında ödenecek tutarları belirlemek amacıyla ve yalnızca Sigorta Bilgi ve Gözetim Merkezi üzerinden erişilebileceği düzenlenmiştir.

Yönetmeliğin 16. maddesinin 3. fıkrasında Merkez tarafından tutulan sigortalılık kayıtları ve sağlık verileri, kişinin sigortalılığının sona ermesinden itibaren 10 yıllık saklama süresi getirilmiştir.

Bu sürenin sonunda Sigorta Bilgi ve Gözetim Merkezi, verileri KVKK uyarınca re’sen silmek, yok etmek veya anonim hâle getirmekle yükümlü kılınmıştır.

Yönetmeliğin yeni 16. maddesinin 4. fıkrası, sigortalı hakkındaki sırlara vakıf olan 5684 sayılı Kanunun 31/A maddesinde sayılan sır saklama yükümlülüğüne tabi tüm gerçek ve tüzel kişilerin bu sırları saklamakla yükümlü olduğunu ve bu yükümlülüğün görev ve sıfatlarının sona ermesinden sonra da devam edeceğini açıkça düzenlemiştir.

Yönetmelik’in tamamı için bkz:

<https://resmigazete.gov.tr/eskiler/2025/10/20251020-1.htm>

Dünyadan Haberler

Legality Dünyadan Haberler

AB, Google'ın Yapay Zekâ İçerik Kullanımını Mercek Altına Aldı

Avrupa Komisyonu, Google'ın yapay zekâ hizmetlerini geliştirirken internet sitelerinin içeriklerini ve YouTube videolarını nasıl kullandığına ilişkin resmi bir rekabet soruşturması başlattı. Komisyon, Google'ın özellikle haber yayıncılarına ve içerik üreticilerine, telif ve kullanım koşulları bakımından adil olmayan şartlar dayatıp dayatmadığını ve rakip yapay zekâ model geliştiricilerini dezavantajlı konuma düşürüp düşürmediğini inceleyecek. Soruşturma kapsamında, arama sonuç sayfalarında üretken yapay zekâ cevapları sunulurken yayıncı içeriklerinin yeterli tazminat olmaksızın ve gerçek bir “reddetme” imkânı tanınmadan kullanılıp kullanılmadığı değerlendirilecek. Benzer şekilde, YouTube'a yüklenen videoların da içerik sahiplerine karşılık verilmeden ve açık tercih hakkı tanınmadan yapay zekâ modellerinin eğitimi için kullanılıp kullanılmadığı araştırılacak.

Bu adım, AB'nin kısa süre önce Elon Musk'a ait X platformuna, Dijital Hizmetler Yasası'nı (DSA) ihlal ettiği gerekçesiyle yüksek tutarlı bir idari para cezası uygulamasının hemen ardından geldi. Söz konusu ceza sonrasında Musk'ın AB'nin lağvedilmesi çağrısında bulunması ve Washington yönetiminin uzun süredir Brüksel'i “ABD'li teknoloji devlerini hedef almakla” suçlaması, yeni soruşturmanın transatlantik ilişkilerde gerginliği daha da artırabileceği yorumlarına yol açıyor. AB tarafı ise rekabet ve dijital pazar düzenlemelerinin, şirketin menşinden bağımsız olarak, kendi egemenlik alanında uygulanması gereken kurallar olduğunu vurguluyor.

AB Rekabet Komiseri Teresa Ribera, yapay zekanın topluma önemli yenilik ve verimlilik sağladığını, ancak bunun temel demokratik ve ekonomik ilkelerin pahasına olamayacağını

belirtti. Google sözcüsü ise açıklamasında, şikayetlerin “zaten son derece rekabetçi olan bir pazarda inovasyonu baltalama riski taşıdığını” savunarak, Avrupalı kullanıcıların en yeni teknolojilere erişmeyi hak ettiğini ve şirketin haber ile yaratıcı sektörlerle iş birliğini sürdürmek istediğini ifade etti.

AB’de Yeni Hava Yolu Yolcu Hakları Düzenlemesi Üzerinde Uzlaşma Sağlanamadı

Avrupa Birliği, 11 yılı aşkın süredir gündemde olan yeni hava yolu yolcu hakları yasasının kapsamı konusunda anlaşmaya varamadı. Yolcu haklarını güçlendirmeyi amaçlayan düzenleme, başta düşük maliyetli hava yolları olmak üzere sektörün yoğun baskısı nedeniyle yıllardır ilerleyemiyor. Taslak metin; kabin bagajı için ücret alınmaması ve uçuşların üç saatten fazla gecikmesi halinde yolculara tazminat ödenmesini öngörüyor. Avrupa Parlamentosu bu kuralların korunmasında ısrar ederken, üye devletler adına müzakere eden Konsey üç saatlik gecikme eşiğinin dört saate çıkarılmasını teklif etmişti. Almanya, Portekiz, Slovenya ve İspanya bu değişikliğe karşı çıkan ülkeler arasındaydı.

Tüketici örgütleri, kabin bagajı ücretlerinin hukuka aykırı olduğunu ve yolcuların gecikme tazminatına açık şekilde hak kazanmaları gerektiğini savunuyor. Hava yolu şirketleri ise önerilen düzenlemelerin mali yükü artıracığını, bunun da rekabet gücünü zayıflatıp bilet fiyatlarını yükselteceğini öne sürüyor.

Mevcut AB kuralları uyarınca yolcular, üç saatten fazla gecikme veya iptallerde 250 ila 600 avro arasında tazminat alma hakkına sahip. Yeni tasarı ise mesafeye göre 300 ila 600 avro arasında ödeme öngörüyor; Parlamento ise üç saatlik gecikme eşiğinin değiştirilmesine karşı çıkıyor. Taslak ayrıca, yolcuların ücretsiz bir kişisel eşya ve belirli boyut ile ağırlığı aşmayan bir kabin bagajı hakkına sahip olması gerektiğini düzenliyor. Hava yolları, özellikle bölgesel taşıyıcıların bu şartlar altında operasyonel ve finansal olarak zorlanacağını belirtiyor. Tüketici örgütleri ise AB Adalet Divanı’nın 2014 tarihli kararına

atıfla, “makul boyuttaki” kabin bagajının temel biletin ayrılmaz bir parçası olduğunu ve ek ücretlendirme yapılamayacağını hatırlatıyor.

Konseyl ile Parlamento arasında bir yetki anlaşması sağlanamadığından, Parlamento taslak raporunu hazırlayarak Ulaştırma Komitesi’ne sunacak. Bu pozisyon daha sonra uzlaştırma komitesine taşınacak. Ulaştırma Komitesi oylamasının 12 Ocak 2026’da yapılması, ardından dosyanın Strasbourg Genel Kurulu’na gitmesi bekleniyor.

İtalya Rekabet Otoritesi, Whatsapp’taki Yapay Zekâ Araçları Nedeniyle Meta’ya Geçici Tedbir Getirmeyi Değerlendirdiğini Açıkladı

İtalya Rekabet Otoritesi, Meta’nın WhatsApp üzerinden rakip yapay zekâ sohbet botlarının kullanımını engelleyerek hâkim durumunu kötüye kullanıp kullanmadığına ilişkin yürütülen soruşturmayı genişlettiğini duyurdu. Kurum, bu çerçevede Meta hakkında geçici tedbir uygulanmasına yönelik bir prosedür başlattığını da bildirdi. Temmuz ayında açılan soruşturma, çarşamba günü yapılan açıklamayla genişletilerek, WhatsApp’ın işletmelere yönelik iletişim yönetim arayüzü için güncellenen kullanım koşullarını ve uygulamaya yeni eklenen yapay zekâ asistanı araçlarını kapsayacak şekilde genişletildi. Otorite, yeni koşulların yürürlükte olduğu süre boyunca rekabetin zarar görebileceği endişesiyle, bu hükümlerin askıya alınması ve Meta yapay zekâ entegrasyonunun sınırlandırılmasının da gündemde olduğunu belirtti.

WhatsApp yetkilisi yaptığı açıklamada, söz konusu temelsiz iddiaları kesinlikle reddettiklerini açıkladı. Yetkili, WhatsApp’ın işletmelere yönelik API arayüzünün yapay zekâ sohbet botlarına uygun şekilde tasarlanmadığını ve bu tür kullanımın platformda ciddi teknik yük oluşturacağını söyledi. İtalyan otorite daha önce, Meta AI asistanının WhatsApp’a kullanıcı rızası alınmadan entegre edildiğini ve bunun rakip hizmetlerin rekabet gücünü zayıflatabileceğini ileri sürmüştü.

Kurum, Meta’nın 15 Ekim’de WhatsApp Business kullanım koşullarını değiştirerek ana faaliyet konusu yapay zekâ hizmeti olan şirketlerin platformu kullanmasını yasakladığını da açıkladı. Yeni şartlar,

platforma yeni katılacak işletmeler için derhal, mevcut kullanıcılar için ise 15 Ocak 2026'dan itibaren uygulanacak. Otorite, söz konusu değişikliklerin İtalya'da 37 milyonun üzerinde kullanıcıya sahip WhatsApp ekosistemine erişimi fiilen sınırlandırarak yapay zekâ sohbet botları alanında rekabeti bozabileceği uyarısında bulundu. WhatsApp ise bu görüşe katılmadığını belirterek, "Güncelleme, müşteri destek hizmeti sunan ya da tercih ettikleri yapay zekâ asistanını kullanarak müşterileriyle iletişim kuran on binlerce işletmeyi etkilememektedir" açıklamasını yaptı.

Soruşturmanın 2026 yılı sonuna kadar tamamlanması bekleniyor. AB rekabet kurallarını ihlal ederek hâkim durumunu kötüye kullanan şirketler, dünya çapındaki yıllık cirolarının yüzde 10'una kadar para cezasıyla karşı karşıya kalabiliyor.

AB'nin Sürdürülebilir Yakıt Politikalarına İlişkin Yeni Yönelimler

Avrupa Birliği, ağır taşımacılık sektöründe sera gazı emisyonlarını azaltmak amacıyla biyoyakıt kullanımını artırmayı planlıyor. Bu adımın, AB'nin yeni biyoekonomi stratejisinin merkezinde yer alacağı belirtilirken, çevre örgütleri biyoyakıtların sürdürülebilir olmadığı ve ciddi çevresel riskler barındırdığı gerekçesiyle bu yaklaşımı uzun süredir eleştiriyor. Eleştirilerin başında, biyoyakıt üretiminin gıda güvenliğini tehdit etmesi ve ormanların karbon tutma kapasitesini azaltması geliyor.

Özellikle havacılık ve denizcilik gibi karbonsuzlaşmanın hâlâ en zor olduğu sektörlerde biyoyakıt kullanımının artırılması hedefleniyor. Bu sektörler, AB toplam sera gazı emisyonlarının yaklaşık yüzde 8,4'ünü oluşturuyor ve fosil yakıtlara yüksek oranda bağımlı olmaya devam ediyor. Temiz enerji teknolojilerine yatırımlar sürse de sürdürülebilir alternatif yakıtların henüz yeterli ölçekte üretilmemesi, Komisyon'u biyokütle temelli çözümlere yöneltiyor.

Biyoyakıtlar, kaynaklarına göre üç nesilde sınıflandırılıyor: Birinci nesil biyoyakıtlar gıda ürünlerinden, ikinci nesil biyoyakıtlar yenmeyen bitkiler ve tarımsal atıklardan, üçüncü nesil biyoyakıtlar ise algilerden elde ediliyor. Buna rağmen AB'nin mevcut biyoyakıt üretim kapasitesinin ihtiyacı karşılamaktan uzak olduğu vurgulanıyor. Avrupa Sayıştay'ının 2023 tarihli raporu, sürdürülebilirlik sorunları, biyokütle arzındaki kısıtlar ve yüksek maliyetlerin biyoyakıt kullanımını sınırladığını ortaya koyuyor. Ayrıca uzun vadeli net bir politika eksikliği, sektöre yönelik yatırımları da olumsuz etkiliyor.

Avrupa Çevre Ajansı'nın verilerine göre, Avrupa'nın doğaya dayalı kaynak tüketimi ekosistemlerin kendini yenileme ve karbondioksit absorbe etme kapasitesini aşmış durumda. 2022 yılında biyokütlenin Avrupa enerji tüketimindeki payı yüzde 29'a ulaştı ve bu oran son 10 yılda yüzde 14 arttı. Bu durum, biyoyakıt stratejisinin çevresel sürdürülebilirliği konusunda kuşkuları artırıyor.

AB ile Ukrayna arasında imzalanan yeni tarım anlaşmasının biyoyakıt üretiminde kullanılacak hammaddelerin tedarikine katkı sağlayabileceği belirtiliyor. Ukrayna'nın geniş tarım alanları, özellikle tahıl ve yağlı tohum üretimi nedeniyle potansiyel bir tedarikçi olarak öne çıkıyor. Ancak hassas ürünler için getirilen ithalat kısıtlamalarının kaldırılması halinde Ukrayna'nın tedarik zincirinde daha merkezi bir rol üstlenebileceği ifade ediliyor.

Komisyon, 2012'den bu yana yürürlükte olan biyoekonomi stratejisinin üçüncü değerlendirmesini açıklamaya hazırlanırken bu stratejinin gıda güvenliği, iklim eylemi ve rekabetçilik hedeflerine katkı sağlaması amaçlanıyor. Biyoekonomi sektörünün 2023 yılında 2,7 trilyon euro ekonomik değer ürettiği belirtilirken, bu alanın AB için stratejik öneme sahip olduğu vurgulanıyor. Ancak ABD ve Çin kaynaklı küresel rekabet ile AB iç pazarındaki yapısal engeller, yeniliklerin Avrupa dışına kayma riskini doğuruyor.

Bu gelişmeler, COP30 sonrası oluşan küresel iklim politikası atmosferiyle de yakından ilişkili. Zirvede, iklim değişikliğinden en çok etkilenen ülkelere yönelik finansman taahhütleri artırılrsa da fosil yakıtların aşamalı olarak terk

edilmesine dair net bir yol haritası ortaya konamaması, çevreciler tarafından hayal kırıklığı olarak değerlendirildi. Bu belirsizlik, AB'nin biyoyakıt politikasını yalnızca çevresel değil, aynı zamanda enerji güvenliği ve küresel rekabet perspektifiyle ele almasına yol açıyor. Sonuç olarak Avrupa Birliği, emisyon azaltımı hedefiyle biyoyakıt kullanımını stratejik bir araç olarak görürken, bu yaklaşım çevresel sürdürülebilirlik, gıda güvenliği ve ekosistemler üzerindeki baskılar nedeniyle ciddi tartışmaları da beraberinde getiriyor.

Avrupa Birliği Genel Mahkemesi, Amazon'un Dijital Hizmetler Yasası Kapsamında Açmış Olduğu Davayı Reddetti

Avrupa Birliği Genel Mahkemesi, Amazon'un Dijital Hizmetler Yasası'na ("DSA") ilişkin ağır yükümlülüklerden muaf tutulması talebini reddetti. ABD merkezli teknoloji şirketi, platformunun DSA'nin hedef aldığı türde "sistemik riskler" taşımadığını savunuyordu. Lüksemburg'daki AB Genel Mahkemesi tarafından yayımlanan kararda, Amazon'un itirazı tamamen reddedildi.

Bilindiği üzere yakın zaman önce yürürlüğe giren DSA, çevrim içi platformlara yasa dışı içerik ve ürünlerin yayılmasını engelleme yükümlülüğü getirmekte. Bu kapsamda Avrupa Komisyonu, aylık 45 milyon üzerinde kullanıcıya ulaşmaları nedeniyle Amazon'u "Çok Büyük Çevrim İçi Platform" ("VLOP") olarak sınıflandırmış 25 şirketten biri olarak belirlemişti. Bu statü, DSA kapsamında en ağır yükümlülüklerin uygulanması, daha sık raporlama ve Komisyon'a denetim ücreti ödeme gibi ek zorunluluklar anlamına geliyor. Amazon ise bu statünün işletme özgürlüğü ve ticari sırların korunması da dahil olmak üzere temel haklarını ihlal ettiğini öne sürüyordu.

Mahkeme kararında, tüm çok büyük platformların, topluma sistemik risk oluşturabilecekleri gerekçesiyle "eşit şekilde" değerlendirildiğini vurguladı. Kararda, kullanıcı sayısına göre yapılan ayırımın keyfi olmadığı belirtilerek, 45 milyon üzerinde kullanıcıya sahip platformların çok daha geniş kitleleri yasa dışı içeriğe maruz bırakabileceği ifade edildi. Mahkeme ayrıca, DSA'nin ek maliyet yaratabileceğini kabul etmekle birlikte, düzenlemenin iş yapma özgürlüğünün özüne dokunmadığını ve AB Temel Haklar Bildirgesi çerçevesinde meşru bir amacı bulunduğunu kaydetti. Amazon ise bu gelişmeler kapsamında Mahkeme tarafından verilen kararı temyize taşıyacağını açıkladı.

Belçikalı Çiftçi, TotalEnergies'i İklim Krizi Nedeniyle Dava Etti

Belçikalı çiftçi Hugues Falys, iklim değişikliğinin tarımsal üretimine büyük zarar verdiği gerekçesiyle TotalEnergies'e karşı açtığı davada ilk duruşmaya çıkıyor. Bu dava, Belçika'da bir çokuluslu şirkete karşı açılan ilk iklim davası olma özelliğini taşıyor.

Falys, yoğun yağışlar, kuraklıklar ve sıcak hava dalgaları gibi iklim kaynaklı aşırı hava olaylarının meralarını ve ürün verimini ciddi şekilde düşürdüğünü belirterek şirketten tazminattalepediyor. Dava, FIAN, Greenpeace, İnsan Hakları Ligi ve FIDH tarafından da destekleniyor.

STK'lar, TotalEnergies'in fosil yakıt projelerine yönelik tüm yeni yatırımlarını durdurmasını ve iklim sistemine verdikleri zararın hukuken tespit edilmesini istiyor. Şirket ise kendisini milyonlarca insana "uygun fiyatlı, güvenilir ve sürdürülebilir" enerji sunan bir aktör olarak tanımlıyor; ancak yakın zamanda COP30'da 100 milyon dolarlık bir iklim yatırımı açıklamasına rağmen hidrokarbon üretimini %4 artırdığını da kabul etmiş durumda.

Bu artış, IPCC gibi bilimsel kurumların 1,5°C hedefinin korunması için fosil yakıt üretiminin azaltılması gerektiği yönündeki tavsiyelerle çelişiyor. STK'lar, mahkemenin TotalEnergies'in fosil yatırımlarını durdurmasını ve gerçek bir yeşil dönüşüme zorlamasını umuyor.

Euronews'in sorularına göre şirket hem Falys'in iddiaları hem de fosil yatırımları hakkında yorum yapmamış durumda. Davanın kararının 2026'nın başlarında çıkması bekleniyor.

Şengün'den Haberler

Legality Şengün'den Haberler

Şengün Grup ve Şengün & Partners Coğrafi İşaretler Ulusal ve AB Tescil Danışmanlık Merkezi kapsamında Eylül Ayı Özel Bülteni olan “Coğrafi İşaretler Bülteni” yayımlandı.

“Coğrafi İşaretlerin Tarihçesi ve Kültürel Önemi” ve “Coğrafi İşaret Türleri ve Sınıflandırılması” başlıklı makaleler okuyucularla paylaşıldı.

Kurucumuz Av. Nedim Korhan Şengün, ofisimiz Counsel’ı Av. M. Babür Alçı ile birlikte, marina işletmeciliği alanındaki güncel gelişmeler ve sektörün ihtiyaçları üzerine kapsamlı bir toplantı gerçekleştirdi.

Toplantıda, denizcilik sektöründe karşılaşılan hukuki ve ticari sorunlar, uluslararası düzenlemeler, yatırım fırsatları ile sektördeki yeni yaklaşımlar ele alındı. Özellikle global ticaretin ve deniz taşımacılığının geleceği açısından muhtelif konular masaya yatırıldı.

Legality Şengün'den Haberler

3 Eylül 2025 tarihinde TOBBUYUM ve SASAD Savunma ve Havacılık Sanayii İmalatçılar Derneği iş birliğiyle Ankara Sanayi Odası'nda düzenlenen "Savunma Sanayinde Stratejik Koruma ve Büyüme: Halka Arz, Konkordato, Fikri Mülkiyet ve Veri Güvenliği Programı" savunma sanayii, hukuk ve yatırım dünyasının önde gelen isimlerini bir araya getirdi. Programda savunma sanayinde yatırım, fikri mülkiyet, veri güvenliği ve konkordato gibi kritik alanlarda stratejik çözümler ve sektörün temel dinamikleri ele alındı.

Programın ilk oturumunda, Şengün & Partners Avukatlık Ortaklığı Kurucusu ve TOBBUYUM Halka Arz – Yatırım ve Girişimcilik Komisyonu

Başkanı Av. Nedim Korhan Şengün, "Halka Arz ve Girişimcilik" başlıklı kapsamlı bir sunum gerçekleştirdi. Sunumda, halka arz ve girişimcilik süreçlerinin savunma sanayiindeki yansımaları ele alındı. Aynı zamanda Türkiye ve dünyadan dikkat çekici örnekler üzerinden kapsamlı bir perspektif dinleyicilerle paylaşıldı. TOBBUYUM Genel Müdürü Dr. Onur Yüksel, Ph.D. ise "Ticari Uyuşmazlıklar ve Yeni Çözüm Yaklaşımları" başlıklı sunumunda, ticari uyuşmazlıkların çözümünde uygulanabilecek yenilikçi yöntemleri aktardı. Etkinlik, büyük ilgi gören soru-cevap bölümünde gelen çok sayıda sorunun yanıtlanmasıyla sona erdi.

Şengün & Partners Avukatlık Ortaklığı Kurucusu Av. Nedim Korhan Şengün'ün Yönetim Kurulu Başkanlığını üstlendiği İş Dünyası ve Hukuk Derneği (IDHD) lojistik alanındaki çalışmalarını yeni bir boyuta taşıdığını kamuoyu ile paylaştı.

İş Dünyası ve Hukuk Derneği Yönetim Kurulu Üyesi Sevil Öge "Uluslararası Lojistik Komitesi"nin kuruluş sürecini yürütmeye başlamış olup Uluslararası Lojistik Komitesi Başkanlığı görevini üstlendi.

Gelenekten yenilikçiliğe, girişimcilikten geleceğe uzanan birikimiyle Şengün & Partners Avukatlık Ortaklığı, kuruluşunun 36. yıl dönümünü geride bıraktı.

Bu süreçte birlikte çalışılan tüm ekip arkadaşlarına, müvekkillere ve dostlara, duyulan güven ve sağlanan katkılar için teşekkür edildi.

Legality Şengün'den Haberler

Şengün&PartnersAvukatlıkOrtaklığı “Şengün Grup Koordinatörlüğü” görevinin Ortak Av. Gülşah Güven, LL.M. tarafından, İş ve Strateji Departmanı Başkanlığı’nın ise Ortak Av. Birgi Kuzumoğlu tarafından yürütüleceğini duyurdu.

Uzun süredir Avrupa’da görüşmelerini sürdüren Kurucumuz Av. Nedim Korhan Şengün’ün iletişimi ve çalışmaları doğrultusunda organik bir Şengün-Avrupa yapılanması kurulmasına karar verildiği ve bu doğrultuda çeşitli Avrupa ülkelerinde doğrudan organik düzeyde yapılanma-organizasyonlar kurulacağı kamuoyu ile paylaşıldı.

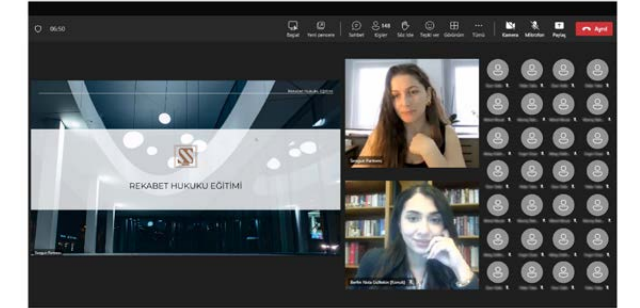

8-9 Ekim 2025 tarihlerinde UNIQ İstanbul’da “AI For a Better World” temasıyla gerçekleştirilen Sales Network Summit 2025 etkinliğinde, davet üzerine Şengün & Partners Avukatlık Ortaklığı katılımcı olarak yer aldı.

EtkinliktekiözelstandalanıileŞengün & Partners Avukatlık Ortaklığı adına Ortak Av. Gülşah Güven, Yönetmen Av. Öykü Gülsen, Yönetmen Av. Yiğit Okuldaş, Av. Dila Yıldırım, Av. İrem Nur Çelik, Stj. Av. Duygu Yaren Yıldırım ve Kreatif Direktör Gizem Yağmur Gölbaşı katılım sağladı.

8-10 Ekim 2025 tarihlerinde Fuarizmir’de düzenlenen LOGISTECH – 4. Uluslararası Lojistik, Depolama ve Teknolojileri Fuarı’na, davet üzerine Şengün & Partners Avukatlık Ortaklığı’nı temsilen Ortak Av. Birgi Kuzumoğlu katılım sağladı.

Şengün & Partners Avukatlık Ortaklığı olarak 22 Ekim 2025 tarihinde sektörel rekabet hukuku eğitimi düzenlendi.

Ortak Av. Gülşah GÜVEN ve Av. Berfin Nida Gültekin’in sunumuyla gerçekleşeneğitimderekabet hukuku uyum süreçleri, tedarik zincirinde bilgi değişimi riskleri ve hâkim durumun kötüye kullanılması üzerine güncel bilgiler ve uygulamadan örnekler paylaşıldı.

150 kişiyi aşkın katılımcıların aktif ve interaktif katılımı ile gerçekleşen eğitim sunumu, soru-cevap bölümüyle tamamlandı.

Legality Şengün'den Haberler

Türkiye Sermaye Piyasaları Birliği / Turkish Capital Markets Association tarafından 04-05 Kasım 2025 tarihlerinde Wyndham Grand İstanbul Levent'te düzenlenen 9. Türkiye Sermaye Piyasaları Kongresi, bu yıl "Etkileşim (Dinamikler, Fırsatlar, Gelecek)" temasıyla sektör paydaşlarını bir araya getirdi.

Şengün & Partners Avukatlık Ortaklığı'ndan Ortak Av. Gülşah GÜVEN, Yönetmen Av. Yiğit Okuldaş ve Av. İrem Nur Çelik davet üzerine etkinliğe katılım sağladı.

Finansal sistemin gelişimi, sürdürülebilir büyüme ve dijitalleşmenin sermaye piyasalarına

etkileri üzerine gerçekleştirilen oturumlarda, sektörün güncel dinamikleri ve geleceğe dönük stratejik fırsatlar ele alındı.

25 Kasım 2025 tarihinde Sales Network tarafından Leaders Club ve Women in Sales Network kapsamında düzenlenen Women Talk etkinliğine, Şengün & Partners Avukatlık Ortaklığı'ndan Kurucu Av. Nedim Korhan Şengün ve Av. Dila Yıldırım davet üzerine katılım sağladı.

Qumpara ev sahipliğinde gerçekleşen etkinlik Sales Network Kurucusu Ergün Güler'in açılış konuşmasının ardından, geleneksel yıl sonu açılışı niteliğinde olan ve ING Yatırım Ekonomik Araştırmalar ve Piyasa Stratejileri Direktörü Pınar Uslu'nun "Finansal Piyasalara Bakış ve Görünüm" konuşmasının yer aldığı oturum ile başladı. Program,

Diageo Türkiye İnsan Kaynakları Direktörü Ulfet Baykent Uysal moderatörlüğünde; Sanipak Modern Channel Senior Sales Manager Duygu Kaçıkçı ve A101 Yeni Mağazacılık A.Ş. İcra Kurulu Üyesi ve CMO & CCO Volkan Yıldız'ın şirketlerinde hayata geçirdikleri iyi uygulamaları ve deneyimlerini paylaştığı konuşmalarıyla devam etti.

Legality Şengün'den Haberler

Kurucumuz Av. Nedim Korhan Şengün, 7–11 Aralık tarihleri arasında yürüttüğü Birleşik Arap Emirlikleri programı kapsamında Abu Dabi ve Dubai’de müvekkillerimizle bir dizi toplantı ve iş görüşmesi gerçekleştirdi. Bölgedeki temaslar kapsamında ayrıca sosyal medya ve e-ticaret sektörlerinin üst düzey temsilcileri ve Orta Doğu bölge yöneticileriyle çeşitli değerlendirme toplantıları yaptı.

Bu kapsamlı iş programının bir parçası olarak, 10 Aralık 2025 tarihinde Sales Network tarafından MEA bölgesinde düzenlenen “Sales Network MEA – Second Gathering |

Future of Sales for a Better World” etkinliğine davet üzerine katılım sağladı.

VitrA Dubai ev sahipliğinde gerçekleşen etkinlik, Sales Network Kurucusu Ergün Güler’in açılış konuşmasıyla başladı. Ardından, VitrA Orta Doğu & Afrika Bölge Direktörü ve Sales Network MEA Elçisi Murat Helvacı moderatörlüğünde yürütülen oturumda; LinkedIn Bölge Direktörü Arda A., TikTok/ByteDance Türkiye, Orta & Güney Asya Müşteri Çözümleri Başkanı Cihan Ozturk ve Papa Johns İnsan Kaynakları Direktörü Melitsa Mizrahi değişen satış, liderlik ve iş gücü dinamiklerine ilişkin değerlendirmelerde bulundu.

Program kapsamında Dubai ekosistemi ve sosyal girişimcilik alanındaki güncel dinamiklere ilişkin gözlemlerini aktarması istenen Av. Nedim Korhan Şengün, Türkiye’nin Körfez bölgesiyle kurduğu çok boyutlu iş birliğinin geleceğe dönük yeni fırsatlara işaret ettiğini belirtti.

Şengün Akademi'den

Legality
Şengün Akademi'den

Global Bilgi Merkezi'dir.

AKADEMİ

Şengün Akademi'den

Şengün Akademi, global düzeyde hukuk bilgisini inceleyen, yorumlayan ve Türk hukukuyla sentezleyerek katkı sunan bir düşünce ve analiz kurumudur.

Sektörlere ve kurumlara özel hukuki raporlar üretir; talep hâlinde bilgilendirme toplantıları ve stratejik değerlendirme oturumları düzenleyebilir.

Akademi'miz, hukukun yalnızca bilinmesi ile değil yön verilmesi ile ilerleyeceğinin bilincindedir.

Akademi'miz, küresel hukuk, ülkelerin hukuku ve Türk hukuku konularında çalışmaları ile hukukun gelişmesini sağlamak hedefindedir.

Bu bağlamda aktif bir şekilde çalışmalarını yürütmektedir.

Şengün Enstitü'den

Legality
Şengün Enstitü'den

CLI | Competition
Law
Institute

Şengün Enstitü'den

Şengün Enstitü, rekabetin korunmasına ilişkin ulusal ve uluslararası mevzuatları, süreçleri yakından izleyen, dijital tekelleşmeye karşı hukuk zemininde mücadele eden, haksız rekabet uygulamaları ile rekabet hukuku arasındaki kesişim alanlarını analiz eden bir uzmanlık enstitüsüdür.

Dünyadaki önde gelen rekabet enstitülerinin çalışmalarını takip eder, iletişimde bulunur, güncel yargı süreçlerine dair yorumlar ve stratejik değerlendirmeler üretir.

Mutlaksurette rekabeti korumak için her türlü araştırmayı, çalışmayı, uygulamayı ve mücadeleyi sürdürür.

Legality Kaynakça

- <https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2025/10/20251001-4.pdf>
- <https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2025/10/20251004-4.htm>
- <https://normkararlarbilgibankasi.anayasa.gov.tr/Dosyalar/Kararlar/KararPDF/2025-121-nrm.pdf>
- <https://resmigazete.gov.tr/eskiler/2025/10/20251020-1.htm>

Legality

“Bu bülten Şengün Grup yayımıdır.”

2025 - 4. Çeyrek | E-Bülten